

โครงการออกแบบรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบผสมผสาน
และวิถีชุมชน จังหวัดพัทลุง

Project Design of Resort for Integrated Agricultural Tourism and
Community Ways, Phatthalung Province

อิสราภรณ์ ทัศนะ
ISARAPRON TANA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2566

โครงการออกแบบรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบผสมผสาน
และวิถีชุมชน จังหวัดพัทลุง

Project Design of Resort for Integrated Agricultural Tourism and
Community Ways, Phatthalung Province

อิสราภรณ์ ธนะ
ISARAPRON TANA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

PROJECT DESIGN OF RESORT FOR INTEGRATED
AGRICULTURAL TOURISM AND COMMUNITY WAYS
PHATTHALUNG PROVINCE

ISARAPRON TANA

THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF ARCHITECTURE
PROGRAM IN ARCHITECTURE
FACULTY OF ARCHITECTURE AND DESIGN
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY PHRA NAKHON

2023

ชื่อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบผสมผสาน และวิถีชุมชน จังหวัดพัทลุง
ชื่อ นามสกุล	อิสราภรณ์ ธนะ
ชื่อปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ	สถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในปัจจุบันมีการฟื้นฟูปอย่างรวดเร็วหลังเกิดเหตุการณ์การแพร่ระบาด COVID - 19 จึงทำให้ผู้เยี่ยมชมคนไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศสูงขึ้นถึง 188.1 ล้านคน - ครั้ง หรือขยายตัว 161.7 % เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2564 และมีรายได้จากการท่องเที่ยวราว 7.2 แสนล้านบาท หรือขยายตัว 228 % จึงทำให้แนวโน้มการท่องเที่ยวเปลี่ยนไปหลังยุคโควิด 19 จากการท่องเที่ยวเมืองหลัก เป็นการท่องเที่ยวเมืองรอง เพื่อหลีกเลี่ยงความแออัดทางสังคม

การท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพราะเป็นทางเลือกในการพักผ่อนหย่อนใจที่จะได้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมกิจกรรม Unseen in Thailand เนื่องด้วยจังหวัดพัทลุง เป็นจังหวัดเมืองเกษตรสีเขียวต้นแบบ กรมพัฒนาที่ดิน โดดเด่นเรื่องการเกษตรผสมผสาน รวมถึงด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุงมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้จังหวัดพัทลุงมีศักยภาพในการจัดตั้งโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบผสมผสาน

โดยมีแนวคิดการนำเกษตรทฤษฎีใหม่เข้ามาใช้ในการพัฒนาโครงการ มีการจัดสรรที่ดินโดยการแบ่งให้มีพื้นที่ตามหลักเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ ที่อยู่อาศัย นาข้าว ขุดสระ และปลูกพืชผัก ผลไม้ เลี้ยงสัตว์ ในการจัดสรรที่ดินโดยจากการวิเคราะห์บริบทรอบโครงการ เพื่อสร้างพื้นที่การทำกิจกรรมภายในโครงการ ทำให้เกิดพื้นที่การเรียนรู้เชิงเกษตรที่หลากหลาย เรียนรู้การเกษตรโดยรอบบริบทโครงการและวิถีชีวิตของคนพัทลุงในพื้นที่นั้น ผ่านการได้สัมผัสกับบรรยากาศริมแม่น้ำคลองปากประที่มองเห็นวิถีชีวิต วัฒนธรรมของคนพัทลุงที่ทำการประมงด้วยการยกยอ การออกเรือเพื่อทำการทอดแหหาปลาหากุ้ง ส่วนภายในโครงการจะได้เรียนรู้ผ่านการได้สัมผัสกับวิถีการเกษตรต่างๆ ทั้งการปลูกผัก การเพาะชำ การทำนาข้าว การทำสวน และการเลี้ยง

ปลา ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถเรียนรู้ได้ทั้งจากการสอบถามข้อมูลจากชาวบ้านที่เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการและได้ความรู้จากการได้ทดลองทำ ซึ่งชาวบ้านที่เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการจะมีส่วนช่วยให้คำแนะนำกับผู้ที่สนใจเพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้อีกด้วย ซึ่งในโครงการแบ่งพื้นที่เป็น 3 ส่วนหลักๆ คือ ส่วนห้องพัก ส่วนจัดเลี้ยงและสัมมนา และส่วนร้านอาหารและคาเฟ่ ในแต่ละส่วนจะมีพื้นที่การเกษตรแทรกเข้าไปเพื่อให้ผู้คนที่เข้ามาได้ใกล้ชิดและสัมผัสกับวิถีการเกษตรทั้งหมดของพื้นที่โครงการในพื้นที่ 19,000 ตารางเมตร พื้นที่อาคาร 2,266 ตารางเมตร ที่ตั้ง ตำบลพนาสูง ตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงเกษตร , เกษตรผสมผสาน , เกษตรอินทรีย์

Thesis Title	Project Design of Resort for Integrated Agricultural Tourism and Community Ways, Phatthalung Province
Author	Isarapron Tana
Degree	Bachelor of Architecture
Major program	Architecture
Academic	2023

ABSTRACT

The current tourism situation in Thailand has recovered quickly after the COVID-19 outbreak, resulting in Thai visitors traveling in the country up to 188.1 million times - or an expansion of 161.7% last year. compared to the same period of 2021 and had tourism income of approximately 720 billion baht or an expansion of 228%, causing the tourism trend to change after the COVID-19 era from tourism to main cities It is a secondary city tourism. To avoid social congestion.

The most popular type of tourism is agricultural tourism. Because it is a recreational option that will provide both knowledge and enjoyment. It is considered part of promoting the Unseen in Thailand activity Due to Phatthalung Province It is a model green agricultural city province. Department of Land Development Outstanding in integrated agriculture Including the tourism side of Phatthalung Province, the number of tourists and income from tourism is continually increasing. This gives Phatthalung Province the potential to establish a resort project for integrated agritourism.

The idea is to bring new agricultural theories into use in project development. Land is allocated by dividing it into areas according to the principles of new agricultural theory, namely housing, rice fields, digging ponds, and growing vegetables, fruits, and raising animals. In land allocation based on an analysis of the context surrounding the project. To create a space for activities within the project creating a variety of agricultural learning areas Learn about agriculture surrounding the project context and the way of life of the Phatthalung people in that area. Through experiencing

the atmosphere along the Pak Pra Canal River where you can see the way of life The culture of the Phatthalung people who do fishing with flattery Setting out on a boat to cast nets to catch fish and shrimp Within the project, you will learn through exposure to various agricultural methods. including vegetable growing, nursery farming, rice farming, gardening, and fish farming All of this can be learned both from asking information from villagers who take part in the project and gaining knowledge from experimenting. The villagers who take part in the project will help give advice to interested people in order to transfer knowledge as well. The project is divided into 3 main areas : Rooms, banquets and seminars and restaurants and cafes In each section, there will be agricultural areas inserted so that people who come can get close and experience the entire agricultural way of the project area in an area of 19,000 square meters, building area 2,266 square meters, location Phanang Tung Subdistrict, Khuan Khanun District, Phatthalung Province.

Keywords : Agro-Tourism, Integrated Agriculture, Organic Agriculture

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จสมบูรณ์ไม่ได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน ขอขอบพระคุณอาจารย์นพดล คล้ายวิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนจนคอยให้คำปรึกษาด้านการทำงาน จนวิทยานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณมารดาของข้าพเจ้า ที่ได้ให้การสนับสนุนทั้งด้านทุนทรัพย์ รวมทั้งกำลังใจ และคอยช่วยเหลือการทำโมเดลจำลองตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบปีการศึกษา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชาสถาปัตยกรรมทุกท่าน ที่ให้คำปรึกษา รวมทั้งตรวจสอบความเรียบร้อยในการจัดทำโครงการ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาสละเวลาในการตรวจสอบความถูกต้องของโครงการต่างๆ ท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยให้กำลังใจ และช่วยเหลือข้าพเจ้าตลอดมาในช่วงระยะเวลาทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จสิ้น

อิศราภรณ์ ธนะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ค)
กิตติกรรมประกาศ	(จ)
สารบัญ	(ฉ)
สารบัญตาราง	(ช)
สารบัญภาพ	(ฌ)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.4 ขอบเขตการศึกษา	2
1.5 ขั้นตอนและการดำเนินงาน	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	2
บทที่ 2 วรรณกรรมและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ความหมายและคำจำกัดความของโครงการ	4
2.2 ทฤษฎี เกณฑ์และแนวความคิดที่มีผลต่อโครงการ	4
2.3 หลักการออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรม	8
2.4 การศึกษาระบบวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	8
2.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	10
2.6 การศึกษาอาคารตัวอย่างหรือกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	13
บทที่ 3 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	16
3.1 การศึกษาความเป็นไปได้ของนโยบายและแผน	16
3.2 การศึกษาความเป็นไปได้ทางสังคม (ผู้ใช้โครงการ)	16
3.3 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกฎหมาย	17
3.4 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกายภาพ ระบบอาคาร เทคโนโลยี	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การกำหนดรายละเอียดของโครงการ	22
4.1 การกำหนดขอบเขตของโครงการ	22
4.2 การบริหารและการดำเนินงานภายในโครงการ	22
4.3 ประเภท และจำนวนผู้ใช้สอย	23
4.4 พฤติกรรมการใช้พื้นที่	23
4.5 การวิเคราะห์รายละเอียดพื้นที่ใช้สอย	24
บทที่ 5 การศึกษาและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	32
5.1 การกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ	32
5.2 การศึกษารายละเอียดของย่าน และที่ตั้งโครงการ	32
5.3 การเลือกที่ตั้งโครงการ	35
5.4 การสำรวจบริบทและสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการ	39
5.5 การวิเคราะห์ผลกระทบทิศทางการจราจรของดวงอาทิตย์	40
5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบของลมประจำถิ่น	40
5.7 การวิเคราะห์ผลกระทบจากมลภาวะโดยรอบ	41
5.8 การวิเคราะห์มุมมองภายนอกที่ตั้งโครงการ	41
บทที่ 6 สรุปแนวคิดและผลงานการออกแบบ	42
6.1 แนวความคิดในการออกแบบโครงการ	42
6.2 แนวความคิดหลักการออกแบบสถาปัตยกรรม	43
6.3 แนวความคิดในการจัดฟังก์ชันการใช้งานภายในโครงการ	44
6.4 การพัฒนาแบบสถาปัตยกรรม	45
6.5 ผลงานการออกแบบสถาปัตยกรรม	50
บทที่ 7 บทสรุปวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม	66
7.1 สรุปผลการศึกษา	66
7.2 อุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์	67
เอกสารอ้างอิง	68
ประวัติการศึกษา	70

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
3.1	วิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยว	17
4.1	แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก	24
4.2	แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนสปา	25
4.3	แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนร้านอาหาร	26
4.4	แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริหารโครงการ	27
4.5	แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการสาธารณะ	28
4.6	แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการโครงการ	29
4.7	แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนซ่อมบำรุง	30
4.8	แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนที่จอดรถ	31
4.9	สรุปพื้นที่ใช้สอยของโครงการ	31
5.1	สรุปเกณฑ์ในการเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ	39

สารบัญญภาพ

ภาพ	หน้า
2.1 แนวทางการออกแบบรีสอร์ทที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	5
2.2 ViengTara VangVieng Resort	13
2.3 เดวา ฉะเชิงเทรา (Dheva Chachoengsao)	14
2.4 บ้านไร่ ไออรุณ	15
4.1 การบริหารและการดำเนินงานภายในโครงการ	22
5.1 แสดงแผนผังบริเวณจังหวัดพัทลุง อำเภอควนขนุน บริเวณพื้นที่ตั้งโครงการ	35
5.2 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1)	36
5.3 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2)	37
5.4 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3)	38
5.5 สสำรวจบริบทและสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการ	39
5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบทิศทางการโคจรของดวงอาทิตย์	40
5.7 การวิเคราะห์ผลกระทบของลมประจำถิ่น	40
5.8 การวิเคราะห์ผลกระทบจากมลภาวะโดยรอบ	41
5.9 การวิเคราะห์มุมมองภายนอกที่ตั้งโครงการ	41
6.1 แสดงแนวความคิดการวางผังอาคารและบริบทโดยรอบอาคาร	42
6.2 เรือนโบราณพื้นถิ่นภาคใต้ และเรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง	43
6.3 แสดงหลักการออกแบบฟังก์ชันภายในโครงการ	44
6.4 แสดงโซนการจัดวางฟังก์ชันภายในโครงการ	44
6.5 แมสโมเดลที่ใช้ในสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 1	45
6.6 ฟรีเซ็นที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 1	46
6.7 แมสโมเดลที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 2	46
6.8 ฟรีเซ็นที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 2	47
6.9 แมสโมเดลที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 3	48
6.10 ฟรีเซ็นที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 3	49
6.11 ผังบริเวณแสดงบริบทโดยรอบโครงการ	50
6.12 แปลนพื้นที่ 1	50

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า	
6.13	แปลนพื้นที่ 2	51
6.14	แปลนหลังคา	51
6.15	แปลนห้องพักทั้ง 3 ไทป์	52
6.16	แปลนอาคารจัดเลี้ยงและสัมมนา	52
6.17	แปลนอาคารร้านอาหารและคาเฟ่	53
6.18	แปลนอาคารส่วนบริการสปา	53
6.19	แปลนอาคารส่วนห้องอาหาร	54
6.20	แปลนอาคารส่วนต้อนรับ	54
6.21	แปลนอาคารส่วนบริหารและบริการโครงการ	55
6.22	รูปตัด A	55
6.23	รูปตัด B	55
6.24	Elevation 1	56
6.25	Elevation 2	56
6.26	Elevation 3	56
6.27	Elevation 4	56
6.28	โครงสร้างอาคาร	57
6.29	งานระบบไฟฟ้าและงานระบบประปา	57
6.30	ทัศนียภาพด้านหน้าโครงการ	58
6.31	ทัศนียภาพมุมสูงของโครงการ	58
6.32	ทัศนียภาพมุมด้านหน้าและด้านหลังส่วนบริการห้องอาหาร	59
6.33	ทัศนียภาพภายในโครงการ ทางเดินภายในโครงการ	59
6.34	ทัศนียภาพภายในร้านขายของฝาก	60
6.35	ทัศนียภาพภายในห้องอาหาร	60
6.36	ทัศนียภาพภายในห้องพัก	61
6.37	ทัศนียภาพภายนอกห้องพัก	62
6.38	ทัศนียภาพภายในพื้นที่ต้อนรับ	62

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
6.39 โมเดลหุ่นจำลองด้านบนโครงการและผังบริเวณ	63
6.40 โมเดลหุ่นจำลองด้านในโครงการบริเวณหน้าห้องอาหาร	63
6.41 โมเดลแบบขยายห้องพักและดีเทลผนัง	64
6.42 โมเดลแบบขยายดีเทลผนัง	64
6.43 เพลทแสดงข้อมูลโครงการ 1	65
6.44 เพลทแสดงข้อมูลโครงการ 2	65
6.45 เพลทแสดงข้อมูลโครงการ 3	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีการฟื้นฟูลงอย่างรวดเร็วหลังเกิดเหตุการณ์การแพร่ระบาดของ COVID - 19 จึงทำให้ผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศสูงขึ้นถึง 188.1 ล้านคน - ครั้ง หรือขยายตัว 161.7 % เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2564 และมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 7.2 แสนล้านบาท หรือขยายตัว 228 % จึงทำให้เทรนด์การท่องเที่ยวเปลี่ยนไปหลังยุคโควิด 19 จากเมืองหลัก เป็นการเที่ยวเมืองรอง เพื่อหลีกเลี่ยงความแออัดทางสังคม

ซึ่งการท่องเที่ยวที่นิยมมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพราะเป็นทางเลือกในการพักผ่อนหย่อนใจที่จะได้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมกิจกรรม Unseen in Thailand

ซึ่งจังหวัดที่เหมาะสมแก่การทำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากที่สุด คือ จังหวัดพัทลุง เพราะเป็นจังหวัดเมืองเกษตรสีเขียวต้นแบบ กรมพัฒนาที่ดิน โดดเด่นเรื่องการเกษตรผสมผสาน รวมถึงด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุงมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้จังหวัดพัทลุงเหมาะสมแก่การจัดตั้งโครงการวิสาหกิจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบผสมผสาน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อเป็นสถานที่ศึกษา เรียนรู้วิถีชีวิตการเกษตรแบบผสมผสาน
- 1.2.2 สนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชนและส่งเสริมเศรษฐกิจพื้นที่
- 1.2.3 อนุรักษ์การท่องเที่ยวและเรียนรู้เกษตรแบบผสมผสาน วิถีชุมชนจังหวัดพัทลุง
- 1.2.4 ออกแบบสถาปัตยกรรมโครงการวิสาหกิจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบผสมผสานและวิถีชุมชนจังหวัดพัทลุง

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.3.1 ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจของผู้คนในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์การเกษตร
- 1.3.2 การศึกษาพื้นที่ที่เหมาะสม และฤดูกาลของการทำเกษตรกรรมแบบผสมผสาน
- 1.3.3 การศึกษาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางการเกษตร

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวិธีการดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์การเกษตร ให้เข้ามาใกล้ชิดกับธรรมชาติ และเรียนรู้วิถีชีวิตเกษตรกรจากการได้สัมผัสและจากการมองเห็นภาพรวม เพื่อเป็นการอนุรักษ์และสนับสนุนชุมชนในจังหวัดพัทลุง

1.5 ขั้นตอนและการดำเนินงาน

- 1.5.1 ศึกษาด้านความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการ
- 1.5.2 ศึกษาข้อมูลด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องในโครงการ
- 1.5.3 วิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยของอาคารในโครงการ
- 1.5.4 วิเคราะห์สถานที่ตั้งโครงการ
- 1.5.5 วิเคราะห์กิจกรรมในโครงการ
- 1.5.6 วิเคราะห์กิจกรรมภายนอกโครงการ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ผู้คนได้มาสัมผัสและใกล้ชิดวิถีธรรมชาติทางการเกษตร จากการที่ได้เข้ามาพัก
- 1.6.2 ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ของคนในชุมชนได้รับการสนับสนุนจากผู้เข้าพัก
- 1.6.3 ชุมชนมีรายได้เสริมและเพิ่มมากขึ้น จากการทำเกษตรกรรมเป็นหลัก
- 1.6.4 มีผู้เข้ามาสนใจและอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากขึ้น

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

รีสอร์ต หมายถึง สถานที่พักตากอากาศ สถานที่พักผ่อน แหล่งพักผ่อน
นาข้าว หมายถึง พื้นที่สำหรับปลูก หรือนาขั้นแบบบันไดข้าว โดยมีการไถนาให้ดินอ่อนและขุดคันดินสูงโดยรอบเพื่อกั้นน้ำเอาไว้เลี้ยงต้นข้าว

เกษตรผสมผสาน หมายถึง ระบบการเกษตรที่มีการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ หลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน โดยที่กิจกรรมแต่ละชนิดเกื้อกูลกันอย่างเป็นวงจร

เกษตรอินทรีย์ หมายถึง การทำการเกษตรด้วยหลักธรรมชาติ บนพื้นที่การเกษตรที่ไม่มีสารพิษตกค้างและหลีกเลี่ยงจากการปนเปื้อนของสารเคมีทางดิน ทางน้ำ และทางอากาศ เพื่อส่งเสริมความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศน์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

บทที่ 2

วรรณกรรมและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและคำจำกัดความของโครงการ

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่เน้นการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของเกษตรกร โดยการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชนและตัวเกษตรกร นักท่องเที่ยวได้รับความเพลิดเพลินในกิจกรรมทางการเกษตร และมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม

2.2 ทฤษฎี เกณฑ์และแนวความคิดที่มีผลต่อโครงการ

2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการออกแบบรีสอร์ทที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ้างถึงในปัทมณี ชินโชติ และธีระวัฒน์ จันทิก, 2559) ได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว จึงได้มีโครงการจัดทำคู่มือการพัฒนาและ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้น โดยศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นผู้ดำเนินการศึกษา ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ขึ้นการออกแบบที่พัก ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีกลุ่มนักวิชาการและ ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการวางแผนและออกแบบ ตลอดจนองค์กรและสถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น The World Congress of The International Council on Environmental Design (ICED) (Lutz, Sanderson & Scherbov, 2004) และองค์กรอื่นๆ ได้ร่วมกันกำหนดหลักการที่สำคัญ ในการออกแบบเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนี้

2.2.1.1 ให้ความสำคัญกับคุณค่าสิทธิของมนุษย์และธรรมชาติอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้องค์ประกอบของทั้งสองส่วนร่วมกันอย่างเกื้อกูล และสามารถคงไว้ซึ่งความหลากหลายของกันและกันอย่างยั่งยืน

2.2.1.2 ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงภายในองค์ประกอบทุกส่วนของระบบธรรมชาติ และผลกระทบจากการออกแบบต่อองค์ประกอบแต่ละส่วนทุกระดับ

2.2.1.3 การออกแบบก่อสร้างต้องเคารพในความเป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น สิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจกับวัตถุและพิจารณาองค์ประกอบทุกส่วนทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ภายในชุมชน สังคมที่เกี่ยวข้อง กับงานออกแบบ

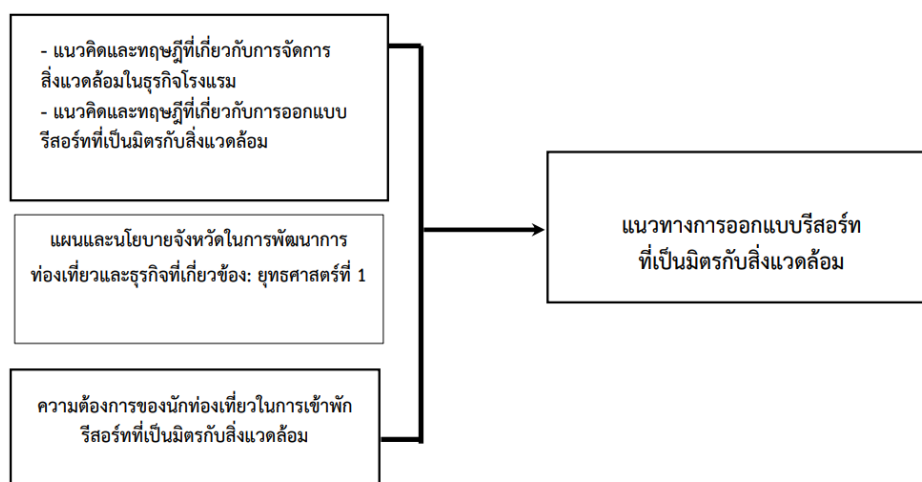
2.2.1.4 คำนี้ถึงผลทั้งทางตรงและทางอ้อมของการพัฒนาอันเป็นผลมาจากการออกแบบต่อความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์และระบบธรรมชาติ

2.2.1.5 สร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าในระยะยาว ไม่สร้างปัญหาหรือผลกระทบในการบำรุงรักษาการบริหารจัดการ ตลอดจนปัญหาด้านความปลอดภัย ให้กับคนรุ่นหลังต้องรับผิดชอบดูแล

2.2.1.6 สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรในการพัฒนาอย่างคุ้มค่าและไม่มีของเสีย

2.2.1.7 ออกแบบเพื่อให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า เช่นการออกแบบอาคารโดยใช้วัสดุโปร่งแสงประกอบเพื่อลดการใช้แสงสว่างจากไฟฟ้า ควรมีช่องทางให้ลมพัดผ่านเพื่อลดการใช้ เครื่องปรับอากาศ เป็นต้น

2.2.1.8 ตระหนักเสมอว่าไม่มีสิ่งใดที่สร้างขึ้นโดยมนุษย์จะคงอยู่อย่างยั่งยืน และการออกแบบไม่สามารถแก้ไขปัญหาในทุกๆเรื่องดังนั้น จึงไม่ควรที่จะออกแบบเพื่อที่จะเอาชนะ ควบคุมธรรมชาติ หากแต่ควรปล่อยให้ธรรมชาติเป็นแม่แบบหรือผู้ชี้นำการออกแบบ

ภาพ 2.1 แนวทางการออกแบบรีสอร์ทที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ที่มา : <http://ithesis-ir.su.ac.th>

2.2.2 เกษตรผสมผสาน คือ ระบบการเกษตร ที่มีการปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์หลายๆ ชนิดในพื้นที่เดียวกัน โดยที่กิจกรรมแต่ละชนิด จะเกื้อกูลกันอย่างเป็นวงจร เช่น อาหาร แร่ธาตุ อากาศ พลังงาน เป็นต้น และก่อให้เกิดประโยชน์ และประสิทธิภาพสูงสุด โดยอาศัยหลักการอยู่ร่วมกันระหว่าง พืช สัตว์ และสิ่งแวดล้อม ระบบเกษตรผสมผสาน จะประสบผลสำเร็จได้ จะต้องมีการวางรูปแบบ และดำเนินการโดยให้ความสำคัญต่อกิจกรรมแต่ละชนิดอย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพเศรษฐกิจ สังคม มีการใช้แรงงาน เงินทุน ที่ดิน ปัจจัยการผลิต และทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนรู้จักนำวัสดุเหลือใช้จากการผลิตชนิดหนึ่ง มาหมุนเวียนใช้ประโยชน์กับการผลิตอีกชนิดหนึ่ง หรือหลายชนิด ภายใต้ไร่นาแบบครบวงจร เช่น การเลี้ยงไก่ หรือสุกรบนบ่อปลา การเลี้ยงปลาในนาข้าว การเลี้ยงผึ้งในสวนผลไม้ เป็นต้น

2.2.2.1 ลักษณะของเกษตรผสมผสาน

(1) การปลูกพืชแบบผสมผสาน เช่น ปลูกพืชตระกูลถั่ว เพื่อตรึงไนโตรเจน ให้พืชอื่นๆ ในไร่ ปลูกไม้ยืนต้น เพื่อเป็นร่มเงาให้พืชที่ไม่ชอบแสงแดดจัด หรือปลูกพืชบางชนิด เพื่อป้องกันศัตรูพืช

(2) การเลี้ยงสัตว์แบบผสมผสาน เช่น การเลี้ยงสุกร ไก่ เป็ด ร่วมกับสัตว์น้ำ อย่างปลา เป็นต้น โดยการสร้างโรงเลี้ยงสัตว์ไว้บนบ่อปลา จะทำให้มูลสัตว์ที่เลี้ยงไว้เป็นอาหารให้ปลาได้

(3) การปลูกพืชผสมผสานกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น ใช้พืชผลที่เหลือเป็นอาหารสัตว์ หรือใช้สัตว์กำจัดศัตรูพืช เช่น เลี้ยงปลา เลี้ยงเป็ดในนาข้าว เพื่อช่วยกำจัดศัตรูพืชนาข้าว

2.2.2.2 วัตถุประสงค์ของการทำเกษตรผสมผสาน

- (1) เพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านรายได้
- (2) เพื่อลดการพึ่งพาด้านเงินทุน ปัจจัยการผลิต และอาหารจากภายนอก
- (3) เพื่อให้เกิดการประหยัดทางขอบข่าย
- (4) เพิ่มรายได้จากพื้นที่เกษตรขนาดย่อยที่จำกัด
- (5) ช่วยเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ลดการทำลายสิ่งแวดล้อม ทำให้เกษตรกรมีความเป็นอิสระในการดำรงชีวิต

2.2.2.3 การแบ่งสัดส่วนเกษตรผสมผสาน

เกษตรแบบผสมผสาน เป็นแนวทางหรือหลักในการบริหารจัดการที่ดิน และน้ำ เพื่อการเกษตรในที่ดินขนาดเล็กให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชดำรินี้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกร การจัดการพื้นที่ แบ่งได้เป็น 4 ส่วน คือ 30 : 30 : 30 : 10 ดังนี้

(1) ชุดสระกักเก็บน้ำ พื้นที่ประมาณ 30% ให้ชุดสระกักเก็บน้ำเพื่อให้มีน้ำใช้สม่ำเสมอตลอดปี โดยเก็บน้ำฝนในฤดูฝน และใช้เสริมการปลูกพืชในฤดูแล้ง หรือระยะฝนทิ้งช่วง ตลอดจนการเลี้ยงสัตว์ และพืชน้ำต่างๆ เช่น ผักบุ้ง ผักกระเฉด โสน ฯลฯ

(2) ปลูกข้าว พื้นที่ประมาณ 30% ให้ปลูกในฤดูฝน เพื่อใช้เป็นอาหารประจำวันสำหรับครัวเรือนให้เพียงพอตลอดปี โดยไม่ต้องซื้อหาในราคาแพง เป็นการลดค่าใช้จ่าย และสามารถพึ่งพาตนเองได้

(3) ปลูกผลไม้ ไม้ยืนต้น พืชไร่ พืชผัก พื้นที่ประมาณ 30% ให้ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชไร่ พืชผัก พืชสมุนไพร ฯลฯ อย่างผสมผสานในพื้นที่เดียวกัน และหลากหลายในพื้นที่เดียวกัน เพื่อใช้เป็นอาหารประจำวัน หากเหลือจากการบริโภคก็นำไปขาย

(4) ที่อยู่อาศัย และอื่นๆ พื้นที่ประมาณ 10% ใช้เป็นที่อยู่อาศัย เลี้ยงสัตว์ ถนนหนทาง คันดิน โรงเรือนและสิ่งก่อสร้างอื่นๆ รวมทั้งคอกเลี้ยงสัตว์ เรือนเพาะชำ รางเก็บผลิตผลการเกษตร ฯลฯ นี่เป็นทฤษฎีปฏิบัติจริง พื้นที่เป็นนาทั้งหมดหรือไร่สวนด้วย

2.2.2.4 ประโยชน์ของการทำเกษตรผสมผสาน

(1) ลดความเสี่ยงจากความแปรปรวนของสภาพลม ฟ้า อากาศ การระบาดของโรคพืช และศัตรูพืช

(2) ลดความเสี่ยงจากความผันแปรของราคาผลผลิต

(3) ช่วยลดรายจ่ายภายในครัวเรือน ช่วยเพิ่มรายได้ และกระจายรายได้ตลอดปี

(4) ช่วยก่อให้เกิดความหลากหลายทางชีวพันธุ์

(5) ช่วยกระจายการใช้แรงงาน ทำให้มีงานทำตลอดปี

(6) ช่วยก่อให้เกิดการหมุนเวียน (Recycling) ของกิจกรรมต่าง ๆ

(7) ช่วยให้เกษตรกร มีอาหารเพียงพอต่อการบริโภคภายในครัวเรือน

(8) ช่วยทำให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น

2.3 หลักการออกแบบทางด้านสถาปัตยกรรม

- 2.3.1 หลักการออกแบบของวัสดุที่มีเอกลักษณ์และเข้ากับบริบทพื้นที่
- 2.3.2 หลักการใช้อุณหภูมิท้องถิ่นมาใช้ในการออกแบบ
- 2.3.3 หลักการใช้วัสดุที่เหมาะสมกับพื้นที่
- 2.3.4 หลักการออกแบบของพื้นที่ให้บริการที่ดูเหมาะสม และเพียงพอต่อการให้บริการ
- 2.3.5 หลักการออกแบบสถาปัตยกรรมที่ดูโดดเด่น น่าสนใจ

2.4 การศึกษาระบบวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

2.4.1 ระบบโครงสร้างอาคาร

2.4.1.1 โครงสร้างไม้ เพราะโครงสร้างไม้ยังได้รับความนิยมอย่างไม่เสื่อมคลาย ด้วยลวดลายของผิวสัมผัสที่เป็นเอกลักษณ์ในแบบธรรมชาติแท้ๆ ที่มีความสวยงาม ให้ความรู้สึกอบอุ่น และช่วยลดความตึงเครียดอีกด้วย อีกทั้งยังถ่ายเทอากาศได้ดี จึงทำให้ไม้จริง ยังไม่มีวัสดุใดๆ มาทดแทนได้แบบ 100% ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน จะมีวัสดุทดแทนไม้จริง ผลิตออกมาใช้กันมากมายในตลาด

ข้อดี

- (1) บ้านไม่มีความสวยงาม คลาสสิก ร่วมสมัยไม่ตกยุค
- (2) มีความแข็งแรง ทนทาน ว่ากันว่าไม้ไม่มีความทนต่อแรงแผ่นดินไหว
- (3) ง่ายต่อการรีไซเคิล หรือปรับปรุงตกแต่งเพิ่มเติม หากจะสร้างใหม่แค่รีไซเคิลของเดิมและนำกลับมาใช้ใหม่ได้
- (4) อากาศถ่ายเทได้สะดวก ไม่อึดอัดเวลาอยู่ภายในบ้าน
- (5) ให้ความรู้สึกบรรยากาศภายในบ้านเป็นธรรมชาติ สดชื่น เพราะสร้าง

จากไม้

ข้อเสีย

- (1) ไม่สามารถป้องกันสภาพอากาศ เช่น อากาศร้อน อากาศเย็น ในแต่ ละฤดูได้ดีเท่าที่ควร
- (2) อาจมีพวกปลวก มด แมลง มากัดเนื้อไม้ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอยู่ตลอด ไม่สามารถป้องกันฝุ่น ควัน หรือกลิ่นต่างๆ ที่จะเข้ามาในบ้านได้ดีเท่าที่ควร

(3) หากสร้างบ้านโดยไม่ใช้ไม้เนื้อแข็ง ในระยะยาวอาจส่งผลให้ไม้ขาดความแข็งแรงแตกหักได้ ปัจจุบันไม่มีราคาสูง อาจทำให้เสียงบประมาณในการสร้างบ้านเพิ่มขึ้น

2.4.1.2 โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ใช้เป็นโครงสร้างกันไฟภายในอาคาร คอนกรีตที่มีการเพิ่มสมรรถภาพการรับน้ำหนัก โดยการนำเหล็กเข้ามาเพื่อช่วยเพิ่มความสามารถที่ขาดไปของคอนกรีต โดยเฉพาะในเรื่องความเปราะและการรับแรงดึงกลไกสำคัญที่ทำให้เกิดกำลังคือ คอนกรีตรับแรงอัดและเหล็กเสริมรับแรงดึง เนื่องจากคอนกรีตมีความแข็งแรงในการรับแรงอัดได้ดีแต่มีความอ่อนแอในการรับแรงดึง ดังนั้นเมื่อรับน้ำหนักจะเกิดการแตกร้าวจากการหดตัวและการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ซึ่งทำให้เกิดหน่วยแรงดึงเกินกว่าที่คอนกรีตจะรับได้ ในคานคอนกรีตโมเมนต์ดัดที่เกิดขึ้นบนหน้าตัดจะถูกต้านทานโดยคู่ควมแรงอัด-แรงดึงในคอนกรีต คานดังกล่าวจะวิบัติอย่างรวดเร็วเมื่อเกิดรอยร้าวครั้งแรกในคานคอนกรีตเสริมเหล็ก เหล็กเส้นจะถูกเสริมเข้าไปในคอนกรีตเพื่อรับแรงดึงทำหน้าที่แทนคอนกรีตหลังเกิดการแตกร้าว เพื่อทำหน้าที่เป็นแรงคู่ควมร่วมกับแรงอัดในคอนกรีตในการต้านทานโมเมนต์ดัดที่เกิดจากน้ำหนักบรรทุก เหล็กและคอนกรีตทำงานร่วมกันอย่างดีเนื่องมาจากเหตุผลหลายประการ คือ

(1) แรงยึดเหนี่ยวระหว่างเหล็กและคอนกรีตมีเพียงพอที่จะไม่ทำให้เกิดการเลื่อนไถลของเหล็กเสริม

(2) ส่วนผสมคอนกรีตที่พอเหมาะจะช่วยป้องกันไม่ให้น้ำซึมผ่านมาทำให้เกิดการกัดกร่อนในเหล็กเสริม

(3) อัตราการขยายตัวเนื่องจากอุณหภูมิที่ใกล้เคียงกันของเหล็กและคอนกรีตทำให้เกิดแรงน้อยมากระหว่างคอนกรีตและเหล็กภายใต้การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ

2.4.2 งานระบบไฟฟ้า

2.4.2.1 ระบบไฟฟ้ากำลัง (Electrical Power Systems) เป็นโครงข่ายที่รวบรวมระบบและอุปกรณ์ต่างๆ เอาไว้ด้วยกัน เพื่อทำการเปลี่ยนแปลงพลังงานในรูปแบบอื่นๆ ให้เป็นพลังงานในรูปของไฟฟ้า จากนั้นจึงทำการส่งพลังงานไฟฟ้านั้นด้วยระดับแรงดันไฟฟ้าที่สูง ไปยังแหล่งหรือระบบใช้งานอื่นๆ ในรูปโครงข่ายปิดขนาดใหญ่ โดยการจะแปลงพลังงานไฟฟ้าไปใช้งานในรูปของพลังงานที่ไม่ใช่ไฟฟ้า ระบบไฟฟ้ากำลังที่ดีจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและความมั่นคง รวมไปถึงประสิทธิภาพในการใช้งานที่น่าเชื่อถือ อีกทั้งยังต้องมีราคาที่เหมาะสม และไม่ส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อม

2.4.2.2 ระบบไฟฟ้าสำรอง เครื่องสำรองไฟฟ้าและปรับแรงดันไฟฟ้าอัตโนมัติ, ระบบกำลังไฟฟ้าต่อเนื่อง หรือมักเรียกสั้นๆ ว่า เครื่องสำรองไฟ หรือ ยูพีเอส (UPS) คือ อุปกรณ์ที่

ทำหน้าที่จ่ายไฟฉุกเฉินกับเครื่องใช้ไฟฟ้า เมื่อเกิดความขัดข้องกับระบบ ไฟบ้าน (ไฟดับ รวมถึงไฟตก ไฟเกิน ในบางกรณี), โดยยูพีเอสนั้นแตกต่างกับ ระบบพลังงานฉุกเฉิน หรือ เครื่องปั่นไฟสำรองตรงที่จะสามารถยับยั้งกระทบจากไฟฟ้าดับได้แบบทันที โดยจ่ายไฟฟ้าจาก แบตเตอรี่ ตัวเก็บประจุยิ่งยวด หรือไฟที่ปั่นได้จาก ล้อตุ๊กกำลัง เข้ามาทดแทน

2.4.3 ระบบสุขาภิบาล

ระบบน้ำประปาแบบจ่ายน้ำขึ้น ระบบจ่ายน้ำขึ้น เป็นระบบการจ่ายน้ำที่นิยมใช้ภายในบ้าน ตึก หรืออาคาร ที่มีความสูงไม่เกิน 3 ชั้น โดยจะทำการจ่ายน้ำตรงจากน้ำประปาหรือจ่ายผ่านปั้มน้ำเป็นหลัก เนื่องจากการจ่ายน้ำตรงจากน้ำประปาจะมีแรงจ่ายน้ำที่น้อย เพราะเกิดการต่อท่อหลักเข้ากับท่อในบ้าน ทำให้เมื่อเราเปิดน้ำพร้อมกันหลายจุดในบางจุดน้ำอาจจะไม่ไหล เนื่องจากมีแรงดันไม่พอ ปัจจุบันหลายๆ บ้านจึงหันมาทำการจ่ายผ่านปั้มน้ำกันมากกว่า เนื่องจากมีแรงดันที่มากกว่าทำให้น้ำสามารถไหลผ่านได้ถึงทุกจุด

2.4.4 ระบบปรับอากาศ

อินเวอร์เตอร์ คือ ระบบที่ควบคุมการปรับอากาศ ให้เป็นไปอย่างราบเรียบและคงที่ ด้วยการปรับเปลี่ยนรอบการหมุนของคอมเพรสเซอร์ โดยการเปลี่ยนความถี่ของกระแสไฟที่จ่าย ให้กับมอเตอร์ของคอมเพรสเซอร์แทนการทำงานแบบ ติด-ดับ-ติด-ดับ ในเครื่องปรับอากาศแบบเก่า ทำให้ระบบอินเวอร์เตอร์สามารถควบคุมอุณหภูมิได้อย่างแม่นยำมากขึ้นและที่สำคัญ คือ ประหยัดพลังงาน ระบบอินเวอร์เตอร์จะปรับกำลังในการทำความร้อนหรือทำความเย็นโดยอัตโนมัติ อ้างอิงกับภาวะ Workload ที่มีอยู่ในห้อง ให้กำลังที่สูงกว่าการทำงานในช่วงเริ่มต้น ทำให้ห้องเย็นหรืออุ่นได้เร็วตั้งใจ

แอร์ระบบอินเวอร์เตอร์ คือ ระบบควบคุมการทำงานของคอมเพรสเซอร์ที่จะแปลงไฟกระแสสลับ (AC) จากแหล่งจ่ายไฟทั่วไปที่มีแรงดันและความถี่คงที่ให้เป็นไฟกระแสตรง (DC) โดยวงจรคอนเวอร์เตอร์ (Converter Circuit) จากนั้นไฟกระแสตรงจะถูกแปลงเป็นไฟกระแสสลับที่สามารถปรับขนาดแรงดันและความถี่ได้โดยวงจรอินเวอร์เตอร์

2.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

2.5.1 บทนิยามความหมายของ “โรงแรม”

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและยกตัวอย่างมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมและกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจโรงแรมให้เหมาะสมกับสภาพของการประกอบธุรกิจโรงแรมแต่ละประเภท โดยสาระสำคัญของ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ การกำหนดให้การประกอบธุรกิจการให้บริการที่พักหากมีลักษณะการให้บริการตามบทนิยามของโรงแรมตามกฎหมายแล้ว จะต้องขออนุญาตและได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนก่อนจึงจะประกอบกิจการได้ มิฉะนั้นจะมีความผิดตามกฎหมายซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมีโทษปรับรายวันอีกวันละไม่เกิน 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ ทั้งนี้ กฎหมายได้กำหนดบทนิยามของคำว่า “โรงแรม” ไว้ในมาตรา 4 ว่าหมายถึง “สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใด โดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

(1) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยไม่ใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(2) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(3) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น ความหมายของคำว่า “โรงแรม” ตามกฎหมายดังกล่าว ก็คือ สถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบธุรกิจที่พักแรมโดยคิดค่าตอบแทน ซึ่งไม่อยู่ในข้อยกเว้นตามมาตรา 4(1) - (3) ด้วยเหตุนี้แม้ว่าผู้ประกอบการจะไม่ใช่ชื่อเรียกว่า “โรงแรม” โดยอาจกำหนดชื่อเรียกสถานที่นั้นเป็นอย่างอื่น เช่น รีสอร์ท หรือโมเต็ล หรือเกสต์เฮาส์ หรือโฮมสเตย์ เป็นต้น ก็ตาม แต่หากสถานที่แห่งนั้นมีลักษณะการให้บริการตามบทนิยามความหมายของคำว่า “โรงแรม” ตามมาตรา 4 แล้วก็ย่อมถือได้ว่าเป็นโรงแรมตามกฎหมายฉบับนี้ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม มาตรา 4 ได้กำหนดข้อยกเว้นสำหรับสถานที่ซึ่งมีลักษณะการให้บริการตามบทนิยามของโรงแรม แต่ไม่ให้ถือเป็นโรงแรมไว้ตามมาตรา 4(1) - (3) ซึ่งต่อมาได้มีกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2551 ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (3) ของบทนิยามคำว่า “โรงแรม” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 โดยในหมวด 1 ข้อ 1 ได้กำหนดข้อยกเว้นของสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมไว้ว่า “ให้สถานที่พักที่มีจำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกิน 4 ห้อง และมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกิน 20 คน ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน อันมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการเพื่อหารายได้เสริมและได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด ไม่เป็นโรงแรมตาม (3) ของบทนิยามคำว่า “โรงแรม” ในมาตรา 4”

จะเห็นได้ว่า แม้สถานที่พักดังกล่าวจะเข้าลักษณะการให้บริการครบองค์ประกอบของบทนิยาม “โรงแรม” ตามมาตรา 4 แต่หากมีลักษณะของจำนวนห้องและจำนวนผู้พักไม่เกินที่กฎหมายกำหนด ก็เข้าข้อยกเว้นไม่เป็นโรงแรมที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของกฎหมายนี้

2.5.2 การกำหนดประเภทของโรงแรม

ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2551 ได้แบ่งโรงแรมเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

- (1) โรงแรมประเภท 1 หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพัก
- (2) โรงแรมประเภท 2 หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการห้องพักและอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหารหรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร
- (3) โรงแรมประเภท 3 หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหารหรือสถานที่สำหรับประกอบอาหารและสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหรือห้องประชุมสัมมนา
- (4) โรงแรมประเภท 4 หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหารหรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการและห้องประชุมสัมมนา

2.5.3 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับโรงแรมทุกประเภท

สถานที่ตั้งของโรงแรมต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและอนามัยของผู้พัก และมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย
- (2) เส้นทางเข้าออกโรงแรมต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านการจราจร
- (3) ในกรณีที่ใช้พื้นที่ประกอบธุรกิจโรงแรมในอาคารเดียวกันกับการประกอบกิจการอื่นต้องแบ่งสถานที่ให้ชัดเจนและ การประกอบกิจการอื่นต้องไม่ส่งผลกระทบต่อประกอบธุรกิจโรงแรม
- (4) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณหรือใกล้เคียงกับโบราณสถาน ศาสนสถาน หรือสถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา หรือสถานที่อื่นใดอันจะทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่เหมาะสม กระทบต่อความมั่นคงและการดำรงอยู่ของสถานที่ดังกล่าว หรือจะทำให้ขัด ต่อขนมธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.6 การศึกษาอาคารตัวอย่างหรือกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

2.6.1 (เวียงธารา วังเวียง) ViengTara VangVieng Resort

ภาพ 2.2 ViengTara VangVieng Resort

ที่มา : www.chillpainai.com

ที่ตั้ง : 111 วังเวียง, เวียงจันทน์ 82995, ประเทศลาว

ห้องพักทั้งหมด 18 ห้อง มี 3 แบบ - โซนวิลล่า มีทั้งหมด 8 หลัง - บังกะโล ริเวอร์
วิว มีทั้งหมด 4 ห้อง - สุปิเรีย การ์เด้นวิว มีทั้งหมด 6 ห้อง

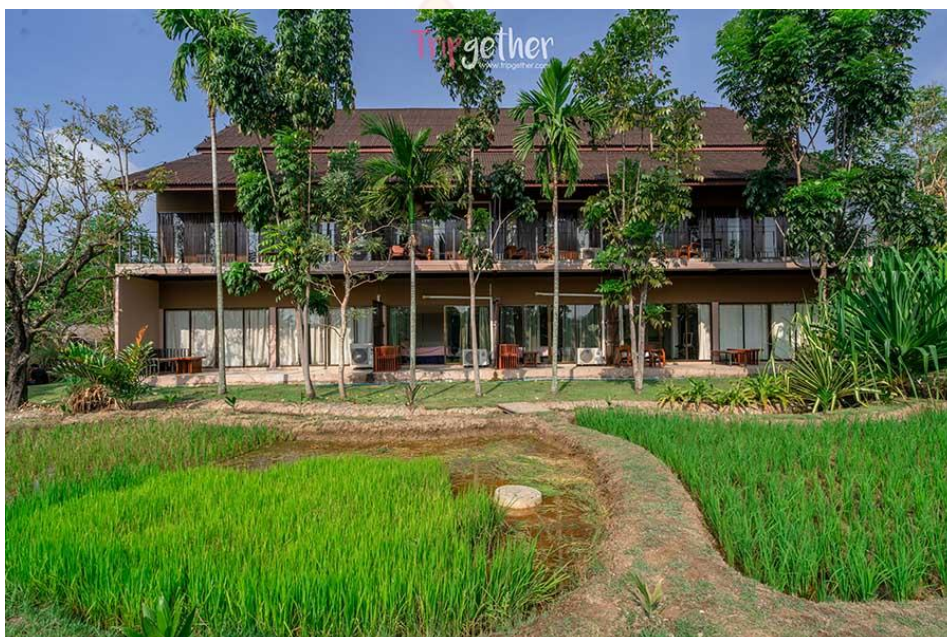
2.6.1.1 จุดเด่นของโครงการ

สถานที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ ทำเลที่ตั้งเหมาะสม

2.6.1.2 จุดด้อยของโครงการ

กิจกรรมภายในโครงการน้อย เน้นเสพบรรยากาศทางธรรมชาติ

2.6.2 เดวา ฉะเชิงเทรา (Dheva Chachoengsao)

ภาพ 2.3 เดวา ฉะเชิงเทรา (Dheva Chachoengsao)

ที่มา : www.tripgether.com

ที่ตั้ง : 78 ม.3 ต.คลองเขื่อน อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

ห้องพักทั้งหมด 12 ห้อง แบ่งเป็น 2 รูปแบบให้เลือก - Grand Deluxe Room ห้องพักขนาดใหญ่ไฮสโคปครบครัน - Deluxe Room ห้องพักขนาดพอเหมาะสุดโรแมนติก

2.6.2.1 จุดเด่นของโครงการ

ทำเลที่ตั้งเหมาะสม เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีกิจกรรมภายใน

โครงการเยอะ

2.6.2.2 จุดด้อยของโครงการ

มีตัวเลือกห้องพักน้อย

2.6.3 บ้านไร่ ไออรุณ

ภาพ 2.4 บ้านไร่ ไออรุณ

ที่มา : www.paiduaykan.com

ที่ตั้ง : อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

- (1) บ้านพักของบ้านไร่ไออรุณมี 11 หลัง ซึ่งตั้งกระจายกันออกไป
- (2) ร้านขายสินค้าเกษตร
- (3) ครั้ว และสวนอาหารกลางแปลงผัก

2.6.3.1 จุดเด่นของโครงการ

ทำเลที่ตั้งเหมาะสม เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์การเกษตร

มีกิจกรรมภายในโครงการ เช่น การปลูกผัก

2.6.3.2 จุดด้อยของโครงการ

กิจกรรมภายในโครงการเรียบง่าย เน้นความสงบ

บทที่ 3

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

3.1 การศึกษาความเป็นไปได้ของนโยบายและแผน

3.1.1 แผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2566 - 2570

3.1.1.1 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ยั่งยืนจากฐานการเกษตรอุตสาหกรรม ต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

3.1.1.2 ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

3.1.1.3 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข และความเสมอภาค สู่มืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรม และสุขภาวะที่ยั่งยืน

3.1.1.4 ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นหลักประกันของการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

3.1.1.5 ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและโลจิสติกส์ และการบริหารจัดการบ้านเมืองที่น่าอยู่และทันสมัย เชื่อมโยงภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และอาเซียนตอนใต้

3.1.2 เป้าหมายการพัฒนา เมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.2 การศึกษาความเป็นไปได้ทางสังคม (ผู้ใช้โครงการ)

ผลการวิเคราะห์รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นิยมพบว่ามีนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ชอบการท่องเที่ยว รูปแบบสวนผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมา คือ รูปแบบเกษตรแบบผสมผสาน จำนวน 482 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 และรูปแบบไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตาราง 3.1 วิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยว

รูปแบบ	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการทำนา	68	4.3
รูปแบบเกษตรแบบผสมผสาน	482	30.1
รูปแบบสวนผลไม้	568	35.5
รูปแบบไม้ดอกไม้ประดับ	132	8.3
รูปแบบเกษตรเชิงอนุรักษ์ผสมผสานกับวัฒนธรรมชาวไทยภูเขา	126	7.9
รูปแบบการศึกษาและศูนย์วิจัยทดลองของหน่วยงานราชการ	26	1.6
โครงการหลวงและโครงการตามพระราชดำริ	68	4.3
รูปแบบชุมชนเกษตรกร	52	3.3
รูปแบบสวนเกษตรหรือฟาร์มของเอกชน	38	2.4
รูปแบบตลาดการเกษตร	40	2.5
รวม	1,600	100.0

ที่มา : <https://www.m-society.go.th>

3.3 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกฎหมาย

กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2560

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และ มาตรา 26 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2558 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออก กฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 5 การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนก ประเภททำกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(1) ที่ดินในบริเวณหมายเลข 1.1 ถึงหมายเลข 1.16 ที่กำหนดไว้เป็นสีชมพู ให้เป็นที่ดิน ประเภทชุมชน

(2) ที่ดินในบริเวณหมายเลข 2 ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วง ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรม และคลังสินค้า

(3) ที่ดินในบริเวณหมายเลข 3.1 ถึงหมายเลข 3.12 ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียว ให้เป็นที่ดิน ประเภทชนบทและเกษตรกรรม

(4) ที่ดินในบริเวณหมายเลข 4.1 ถึงหมายเลข 4.5 ที่กำหนดไว้เป็นสี่เหลี่ยมมีกรอบและ เส้นทแยงสี่เหลี่ยม ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม

(5) ที่ดินในบริเวณหมายเลข 5.1 ถึงหมายเลข 5.29 ที่กำหนดไว้เป็นสี่เหลี่ยมมีกรอบและ เส้นทแยงสี่เหลี่ยม ให้เป็นที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

(6) ที่ดินในบริเวณหมายเลข 6.1 ถึงหมายเลข 6.30 ที่กำหนดไว้เป็นสี่เหลี่ยมมีเส้น ทแยงสี่เหลี่ยม ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้

(7) ที่ดินในบริเวณหมายเลข 7.1 และหมายเลข 7.2 ที่กำหนดไว้เป็นสี่เหลี่ยม ให้เป็นที่ดิน ประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

3.4 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกายภาพ ระบบอาคาร เทคโนโลยี

3.4.1 เรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง

3.4.1.1 ลักษณะทั่วไปของเรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง

เรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง จำแนกได้ 2 ประเภท เช่นเดียวกับเรือนไทยทั่วไป คือ เรือนเครื่องผูก และเรือนเครื่องสับ เรือนเครื่องผูก คือ เรือนที่ใช้วิธีประกอบโครงสร้างทั้งหมดด้วยเชือกเถาว์วัลย์ ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่หาได้ภายในท้องถิ่น วัสดุที่ใช้ส่วนใหญ่ไม่แปรรูป แต่จะใช้กรรมวิธีผูกยึด สอด สานเรียงร้อยเข้าด้วยกัน นำมาประกอบเป็น เรือนเครื่องผูก ส่วนเรือนเครื่องสับเป็นเรือนที่ปรับปรุงพัฒนามาจาก เรือนเครื่องผูก มีวิธีประกอบและปลูกสร้างโดยเฉพาะส่วนโครงสร้าง หรือเครื่องเรือนด้วยการบาก เจาะ เข้าเดือยใส่สลัก วัสดุที่ใช้จะถูกนำมาแปรรูปเพื่อให้ได้ขนาดสัดส่วนเหมาะสมตามต้องการเรือนเครื่องสับเป็นเรือนที่คงทนถาวรให้ความปลอดภัยและส่วนใหญ่มีขนาดใหญ่กว่าเรือนเครื่องผูก เรือนไทยเครื่องผูกเป็นเรือนที่มีมาก่อน เรือนเครื่องสับ เรือนเครื่องผูกในภาคใต้ จึงเป็นแบบที่นำศึกษาและโดยเฉพาะมีขนาดต่างๆ กัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกพื้นนิยมปูพื้นด้วยฟากหรือกระดาน หลังคามุงกระเบื้อง เพิงนิยมกันแพร์หลายในรัชกาลที่ 5 สมัยรัตนโกสินทร์

เรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง สมัยก่อนนิยมปลูกบ้านเรือนโดดเดี่ยว ไม่นิยมทำระเบียงออกมาทางด้านข้างหรือด้านสกัด เพราะมีลมมรสุมมักจะพัดพาน้ำฝนสาดเข้า ระเบียงทำให้เรือนผุเร็ว ที่ถ่ายทอดแบบ เรือนมาจากถิ่นอื่นมาทำเป็นระเบียงหรือมีชานแล่นระหว่างหรือเรือน 2 หลัง หรือระเบียงข้างหลังเพียง หลังเดียวก็ต้องทำฝากันจนมิดชิด เพื่อป้องกันฝนสาด

3.4.1.2 ลักษณะพิเศษของเรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง

เอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง อันเนื่องแต่ฝนชุกและความชื้น คือ การไม่ฝังเสาลงในดิน แต่จะวางเสาทุกต้นลงบน "ตีนเสา" ซึ่งใช้ท่อนไม้เนื้อแข็งหรือก้อนหินหรือหล่อเป็นแท่งซีเมนต์รองรับไว้ หรือใช้วิธีบากประกบ ใช้ซื่อ แป และคานบังคับเสาให้ตั้งเข้ารูปแล้วจึงขึ้นตั้ง (เจาะตั้งบนซื่อ) วางจันทัน แผลานและเครื่องประกอบอื่นๆ ได้แก่ ตง รอด ระแนง แล้วจึงมุงหลังคา ปูพื้นและกันฝน เครื่องเรือนเหล่านี้จะช่วยยึดโยงกันเองให้สามารถทรงตัวเรือนทั้งหมดไว้ได้อย่างมั่นคง เหตุที่ไม่ฝังเสาลงในดิน เพราะเมื่อฝนชุกสภาพดินยัดหยุ่นมาก โอกาสที่เสาจะทรุดมีได้มาก นอกจากนี้พื้นดินที่ชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน เป็นที่อยู่ของปลวกและเชื้อราต่างๆ อันจะกัดกร่อนให้เสามูพังเร็วยิ่งขึ้น การใช้ตีนเสารองรับจะช่วยบรรเทาปัญหาดังกล่าวได้ การใช้ตีนเสายังช่วยให้เป็นผลดีต่อการเคลื่อนย้ายบ้านด้วย การที่ภาคใต้มีพายุจัดและลมแรง ฝนชุกเกือบตลอดปี บังคับให้ชาวภาคใต้ปลูกเรือนแบบหลังคาเตี้ยและลาดชัน ปลายเสาเรือนเอนเข้าหากัน เล็กน้อย กันฝนกระคานในแนวนอนก็เพื่อไม่ให้ต้านลมมากเกินไป การทำหลังคาให้ลาดเอียงมากก็เพื่อให้ลมปะทะปลายจากหรือหางกระเบื้องทำให้น้ำฝนตกต้องหลังคาไหลเร็ว และสะเด็ดน้ำเร็ว

3.4.1.3 ลักษณะเด่นของเรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง

- (1) ตำทรงเรือนขนาดไม่สูงนัก
- (2) เสาเรือนตั้งอยู่บนแท่นหิน
- (3) ฝาเรือน เป็นกระดานตีเกล็ด
- (4) ทำช่องหน้าต่างแคบ
- (5) หลังคาติดบันลมแบบหางปลา
- (6) ต่อชายคาคลุมตัวเรือนกันฝนสาด
- (7) มีแผ่นกระดานเรียบแล่นหน้าเรือนประธานและหน้าระเบียง
- (8) ใต้ถุนเรือนประธานยกพื้นสูง พอคนก้มหัวลอดได้
- (9) เรือนสามารถใช้คนจำนวนมากยก เคลื่อนย้ายที่ไปได้

3.4.2 สถาปัตยกรรม อาคารเขียว (GREEN BUILDING) เป็นการออกแบบเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงการจัดสรรทรัพยากรและใช้พลังงานได้อย่างชาญฉลาดและมีประสิทธิภาพ เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสภาพแวดล้อม ช่วยลดการก่อเกิดมลภาวะเป็นพิษ ลดการใช้พลังงานอย่างสิ้นเปลือง พร้อมส่งเสริมการใช้งานพลังงานทดแทนจากพลังงานแสงอาทิตย์

ผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมสรรค์สร้างเหล่านี้สามารถแบ่งได้เป็น 6 ด้านดังนี้

- (1) ด้านทรัพยากรพลังงาน
- (2) ด้านทรัพยากรน้ำ
- (3) ด้านสภาพอากาศในพื้นที่และชั้นบรรยากาศ
- (4) ด้านการใช้พื้นที่
- (5) ด้านสิ่งแวดล้อมภายในอาคาร
- (6) ด้านวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างและขยะ

สถาปัตยกรรมสีเขียว หรือ Green Architecture คือ การประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้อาคารสามารถใช้ ประโยชน์จากสภาวะแวดล้อมตามธรรมชาติ และสร้างสมดุลระหว่างการประหยัดพลังงานและการอยู่อาศัย

โดยจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

- (1) ความสอดคล้องกับสภาพอากาศ มีการคำนึงถึงการจัดวางพื้นที่ใช้สอยอาคารตามทิศทางแดดทิศทางลมธรรมชาติ และการเลือกใช้วัสดุก่อสร้างตกแต่งที่เข้ากับ ท้องถิ่นนั้นๆ
- (2) อยู่สบาย หลักการความอยู่สบายของมนุษย์ต้องคำนึงถึงอุณหภูมิ (Thermal Comfort) แสงสว่าง (Visual/Lighting Comfort) เสียง (Acoustical Comfort) และคุณภาพอากาศภายใน (Indoor Air Quality : IAQ)
- (3) ใช้พลังงานธรรมชาติซึ่งเป็นพลังงานที่สามารถนำมาใช้ทดแทนได้ (Renewable Energy) เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานจากน้ำ พลังงาน จากดิน พลังงานลม พลังงานจากพืชพันธุ์ และ พลังงานสัตว์จากมูลสัตว์

อาคารสีเขียวจึงมุ่งเน้นไปที่ 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

- (1) ประสิทธิภาพของการใช้น้ำ พลังงาน และ ทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ
- (2) ปกป้องสุขภาพและส่งเสริมความสามารถในการทำงานของ ผู้คนในอาคาร
- (3) ลดปัญหาขยะ มลพิษ และการทำลายสิ่งแวดล้อม

Sustainable Architecture หรือ สถาปัตยกรรมแบบที่ยั่งยืน คือ งานออกแบบที่คำนึงถึง

ระบบนิเวศน์ สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของธรรมชาติ โดยมีเป้าหมายในการออกแบบที่จะ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดและสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ มีผลดีต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัย เพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและคงอยู่เพื่อมนุษยชาติในรุ่นต่อไป

3.4.3 ฉนวนกันความร้อน มีคุณสมบัติช่วยกันความร้อนที่จะส่งผ่านจากภายนอกทำให้ อากาศภายในเกิดความเย็นสบาย ช่วยลดการใช้พลังงานและประหยัดค่าใช้จ่าย สามารถใช้ได้กับ บ้านเก่าและบ้านปลูกสร้างใหม่ ซึ่งฉนวนกันความร้อนส่วนใหญ่จะผลิตมาจากวัสดุที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมและเป็นมิตรต่อสุขภาพของ จึงมีความปลอดภัยและไม่เป็นอันตราย

3.4.4 กระจกเขียวตัดแสง จะมีคุณสมบัติช่วยป้องกันรังสี UV และสะท้อนพลังงาน ความร้อนจากดวงอาทิตย์ ที่ส่องมากระทบผิวกระจก ได้สูงสุดถึงร้อยละ 50 ช่วยลดการทำงานของ เครื่องปรับอากาศ สามารถลดการใช้พลังงานได้

3.4.5 อิฐมวลเบา หรือ คอนกรีตมวลเบา จะมีลักษณะเด่นคือ ป้องกันความร้อน ทำให้ อุณหภูมิภายในเย็นสบาย ตัวอิฐมีน้ำหนักเบา ทำให้ไม่ต้องมีโครงสร้างขนาดใหญ่ในการรับน้ำหนัก นอกจากนี้ยังมีการยึดหดตัวน้อยทำให้ลดปัญหาเรื่องการแตกร้าวได้ รวมทั้งยังสามารถรับน้ำหนัก หรือแรงกดได้ดี และมีอายุการใช้งานยาวนาน ช่วยดูดซับเสียงและเก็บกักเสียงได้ดี อีกทั้งยังช่วยลด ทอนเสียงจากภายนอกเพื่อไม่ให้เข้ามารบกวนภายในบ้านได้

บทที่ 4

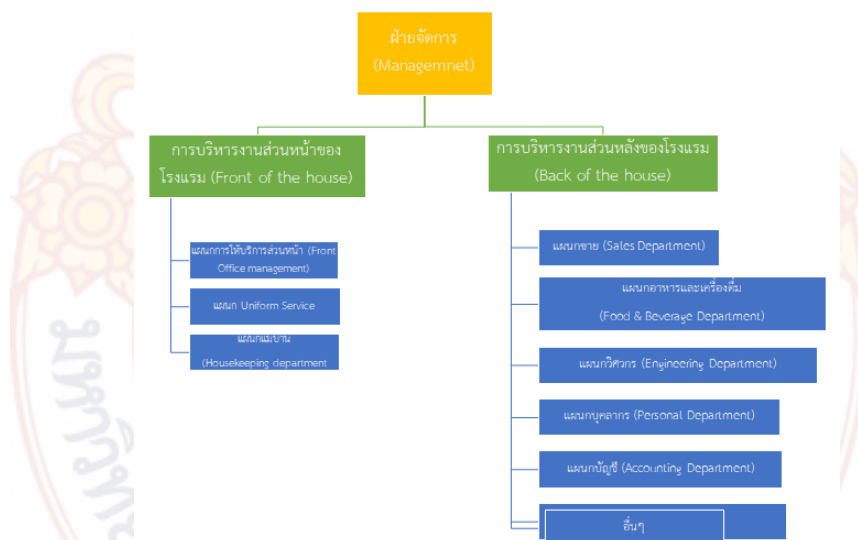
การกำหนดรายละเอียดโครงการ

4.1 การกำหนดขอบเขตของโครงการ

ธุรกิจรูปแบบรีสอร์ทเชิงเกษตรเป็นการดำเนินธุรกิจอย่างเรียบง่าย โดยสร้างผลกระทบหรือ มลพิษต่อธรรมชาติให้น้อยที่สุด เพื่อให้ธรรมชาติยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ และผู้บริโภค ได้สัมผัสใกล้ชิดกับ ธรรมชาติ

4.2 การบริหารและการดำเนินงานภายในโครงการ

การบริหารงานโรงแรมตามมาตรฐานสากลในปัจจุบันนั้น จะแยกแยะงานงานต่างๆ ออกไปเป็นกลุ่มๆ อย่างมีระบบ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ การบริการส่วนหน้าของโรงแรม (Front of The House) การให้บริการส่วนหลัง (Back of The House)

ภาพ 4.1 การบริหารและการดำเนินงานภายในโครงการ

ที่มา : <https://enlistgroup.com>

4.2.1 การให้บริการส่วนหน้าของโรงแรม (Front of The House) การให้บริการส่วนหน้านี้เป็นงานที่สัมพันธ์และพบปะกับแขกโดยตรง ซึ่งนับตั้งแต่วันที่แรกที่แขกมาถึง และแจ้งว่าจะเข้าพักในโรงแรม

4.2.2 การให้บริการงานส่วนหลังของโรงแรม (Back of The House) บุคคลที่สังกัดอยู่สำหรับงานบริการส่วนหลังนี้ ปกติมักจะเป็นตำแหน่งหรือหน่วยงานต่างๆ ที่จะไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับพบปะกับแขกโดยตรงมากนัก เพราะงานต่างๆ ที่เขาเหล่านี้ปฏิบัติจะอยู่ในสำนักงานมากกว่า

4.3 ประเภท และจำนวนผู้ใช้สอย

- 4.3.1 นักท่องเที่ยวทัศนอาจร
- 4.3.2 นักท่องเที่ยวทั่วไป
- 4.3.3 นักท่องเที่ยวต่างชาติ
- 4.3.4 ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการเกษตรผสมผสาน

ซึ่งนักท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวทัศนอาจร

4.4 พฤติกรรมการใช้พื้นที่

- 4.4.1 พื้นที่ต้อนรับและให้บริการ เป็นพื้นที่ในการต้อนรับลูกค้า และให้บริการลูกค้าในด้านต่างๆ
- 4.4.2 พื้นที่พักผ่อนตัวสำหรับการพักผ่อนของผู้ที่มาพักอาศัย
- 4.4.3 พื้นที่อาหาร เป็นพื้นที่ให้บริการลูกค้าทางด้านอาหาร
- 4.4.4 พื้นที่ทำกิจกรรมของโครงการ เช่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การทำสปา และอื่นๆ
- 4.4.5 พื้นที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับนาข้าวหรือแปลงเกษตร
- 4.4.6 พื้นที่จัดสัมมนา เป็นพื้นที่ให้บริการสำหรับผู้สนใจโดยเฉพาะเกี่ยวกับการเกษตรแบบผสมผสาน

มีการจัดแบ่งพื้นที่ให้มีส่วนของที่พัก ส่วนบริการของโรงแรม พื้นที่กิจกรรมของผู้เข้าพัก พื้นที่ธรรมชาติ และส่วนสนับสนุน ได้แก่ พนักงานและอุปกรณ์รวมถึง ที่จอดรถ

4.5 การวิเคราะห์รายละเอียดพื้นที่ใช้สอย

ตาราง 4.1 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก

องค์ประกอบหลัก	จำนวน (คน)	จำนวน (หน่วย)	พื้นที่หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
Standard				
ห้องนอน	1-2	8	24	192.00
ห้องน้ำ				
ห้องนั่งเล่น				
Deluxe				
ห้องนอน				
ห้องน้ำ	2	9	32	288.00
ห้องนั่งเล่น				
ระเบียง				
Suite				
ห้องนอน				
ห้องน้ำ	2-3	10	64	640.00
ห้องนั่งเล่น				
ระเบียง				
ส่วนพื้นที่ ทำงาน				
รวม				1,120.00
Circulation 40%				448.00
รวม				1,568.00

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตาราง 4.2 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนสปา

องค์ประกอบหลัก	จำนวน (คน)	จำนวน (หน่วย)	พื้นที่หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
Lobby and Reception	4	1	4	16.00
ห้องพักพนักงานสปา	8	1	1.5	12.00
อ่างน้ำเย็น		1	9	9.00
อ่างจากุซซี่		2	9	18.00
Massage Room (เดี่ยว)		5	9	45.00
Massage Room (คู่)		5	18	90.00
Bath room	15	1	1.5	22.50
Sauna		1	30	30.00
ห้องน้ำชาย / หญิง		2	15	30.00
ลิฟต์เคอร์	10	1	20 U	20.00
เก็บของ		1	12	12.00
รวม				304.50
Circulation 30%				91.35
รวม				396.00

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตาราง 4.3 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนร้านอาหาร

องค์ประกอบหลัก	จำนวน (คน)	จำนวน (หน่วย)	พื้นที่หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
Main Kitchen				
พื้นที่เตรียมอาหาร		1	30	90.00
พื้นที่ทำอาหาร		1	60	
Pantry Room		1	36	36.00
Restaurant		1	150	150.00
Bar		1	25	25.00
Staff Area		1	12	12.00
Loading		1	12	12.00
Storage		1	12	12.00
ห้องน้ำ		6	1.5 U	9.00
รวม				346.00
Circulation 30%				104.00
รวม				450.00

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตาราง 4.4 แสดงพื้นที่ส่วนบริหารโครงการ

องค์ประกอบหลัก	จำนวน (คน)	จำนวน (หน่วย)	พื้นที่หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ห้องประธาน	1	1	16	16.00
โครงการ				
ห้องกรรมการ	1	1	4	12.00
ผู้จัดการ				
ห้องผู้จัดการทั่วไป	1	1	12	12.00
ฝ่ายบุคคล		1	8	8.00
ฝ่ายการตลาด		1	8	8.00
ฝ่ายบริหารอาคาร		1	8	8.00
ห้องประชุม	10	1	2.5	25.00
Copy / Paper		1	9	9.00
ห้องเก็บของ		1	5	5.00
ห้องน้ำหญิง / ชาย		12	1.5 U	18.00
รวม				129.00
Circulation 30%				39.00
รวม				168.00

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตาราง 4.5 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการสาธารณะ

องค์ประกอบหลัก	จำนวน (คน)	จำนวน (หน่วย)	พื้นที่หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนต้อนรับ, Lobby	50	1	55	
ส่วนประชาสัมพันธ์	2	1	9	
เก็บของ	1	1	9	75.00
Bell man Station	1	1	2 U	
Hall	1	1	75	75.00
ห้องน้ำชาย / หญิง		12	1.5 U	18.00
อินเตอร์เน็ต		1	8	8.00
Swimming Pool		2	150	300.00
Banquet Pantry		1	24	24.00
โถงจัดเลี้ยง		1	60	60.00
รวม				560.00
Circulation 30%				168.00
รวม				728.00

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตาราง 4.6 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการโครงการ

องค์ประกอบหลัก	จำนวน (คน)	จำนวน (หน่วย)	พื้นที่หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนแม่บ้าน		1	24	24.00
ส่วนซักรีด		1	80	80.00
ห้องฝึกอบรม		1	15	15.00
โรงอาหารพนักงาน		1	28	28.00
ห้องน้ำชาย / หญิง		6	1.5	9.00
Storage		1	12	12.00
พื้นที่เก็บขยะ		1	28	28.00
Security	2	1	12	12.00
รวม				217.00
Circulation 30%				65.00
รวม				282.00

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตาราง 4.7 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนซ่อมบำรุง

องค์ประกอบหลัก	จำนวน (คน)	จำนวน (หน่วย)	พื้นที่หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ห้องเครื่องควบคุม		1	25	25.00
ห้องเครื่องไฟฟ้า		1	32	32.00
ห้องเครื่องไฟฟ้าสำรอง		1	28	28.00
ห้องปั๊มน้ำ		1	30	30.00
ห้องเครื่องปรับอากาศ		1	15	15.00
ห้องพักช่าง		1	25	25.00
ห้องเครื่องระบบรักษา ความปลอดภัย		1	15	15.00
Furniture Storage	2	1	30	30.00
ห้องน้ำ		6	1.5	9.00
รวม				209.00
Circulation 30%				63.00
รวม				272.00

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตาราง 4.8 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนที่จอดรถ

องค์ประกอบหลัก	จำนวน (คน)	จำนวน (หน่วย)	พื้นที่หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ที่จอดรถทั่วไป		14	12.5	175.00
ที่จอดรถพนักงาน		10	12.5	125.00
ที่จอดรถบริการ		2	30	60.00
รวม				360.00
Circulation 30%				360.00
รวม				720.00

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตาราง 4.9 สรุปพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

องค์ประกอบโครงการ	พื้นที่รวมโครงการ (ตร.ม.)
ส่วนห้องพัก	1,120.00
ส่วนสเปา	396.00
ส่วนสาธารณะ	728.00
Restaurant	450.00
ส่วนบริหารโครงการ	168.00
ส่วนบริการโครงการ	282.00
ส่วนซ่อมบำรุง	272.00
พื้นที่จอดรถ	720.00
รวมพื้นที่ใช้สอย	4,136.00

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

บทที่ 5

การศึกษาและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

5.1 การกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

5.1.1 เกณฑ์ทางเลือกที่ตั้งโครงการมีเกณฑ์ดังนี้

5.1.1.1 การใช้ประโยชน์ที่ดิน เลือกที่ตั้งที่ไม่มีมีการก่อสร้าง หรือที่ดินที่ผิดกฎหมายผังเมืองรวม

5.1.1.2 มีถนนติดโครงการ เดินทางสะดวก

5.1.1.3 ที่ตั้งอยู่ในเขตที่เป็นแหล่งการเกษตร

5.1.1.4 มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

5.1.1.5 ใกล้แหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อการเกษตรภายในโครงการ

5.1.1.6 พื้นที่ตั้งมีความสงบจากสังคมเมือง

5.2 การศึกษารายละเอียดของย่าน และที่ตั้งโครงการ

5.2.1 สภาพภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่มีลักษณะเป็นภูเขาและที่ราบสูง ทางด้านตะวันตกอันประกอบด้วยเทือกเขาบรรทัด มีระดับสูงจาก น้ำทะเลปานกลาง ประมาณ 50 - 1,000 เมตร ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ เช่น สวนยางพารา สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น ถัดลงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบสลับที่ดอน มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย 0 - 15 เมตร บริเวณนี้ ส่วนใหญ่ปลูกข้าว ยางพารา มะพร้าว พืชผัก และพืชไร่ชนิดต่างๆ โดยมีอัตราความลาดชัน 1 : 1,000 จากทิศ ตะวันตกมาสู่อทิศ ตะวันออกของจังหวัด ลักษณะภูมิประเทศโดยภาพรวมลาดเทจากที่สูง ด้านทิศตะวันตกไปทางทิศ ตะวันออกจนถึงทะเลสาบสงขลา โดยอาจแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

5.2.1.1 พื้นที่ภูเขาสูงชันทางด้านตะวันตก มีเนื้อที่ประมาณ 4.3 แสนไร่

5.2.1.2 พื้นที่ดอน - ลาดชันสูง มีเนื้อที่ประมาณ 1.9 แสนไร่

5.2.1.3 พื้นที่ดอน - ลาดชันน้อย มีเนื้อที่ประมาณ 6.1 แสนไร่

5.2.1.4 พื้นที่ต่ำ - ราบเรียบรวมทั้งพื้นที่ลุ่ม มีเนื้อที่ประมาณ 7.9 แสนไร่

(1) ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา

(2) ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล

(3) ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสงขลา

(4) ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดตรัง

5.2.2 สภาพภูมิอากาศ

5.2.2.1 ลักษณะอากาศทั่วไป

จังหวัดพัทลุงอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำเป็นฤดูกาล 2 ชนิด คือ ฤดูมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือหรือฤดูหนาว จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นลมแห้งจากประเทศจีนพัดปกคลุม ประเทศไทยทำให้ภาคต่าง ๆ ทางตอนบนของประเทศตั้งแต่ภาคกลางขึ้นไปมีอากาศหนาว แต่ภาคใต้ตั้งแต่จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ลงไปรวมถึงจังหวัดพัทลุงกลับมีฝนตกชุกเพราะลมมรสุมนี้พัดผ่านอ่าวไทย จึงพาเอาไอน้ำไปตกเป็นฝน อากาศจึงไม่หนาวเย็นดังเช่นภาคอื่นๆ ที่อยู่ทางตอนบนของประเทศ แต่อาจมีอากาศเย็นเป็นครั้งคราว ลมมรสุมอีกชนิดหนึ่งคือมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดีย จึงพาเอาไอน้ำและความชุ่มชื้นมาสู่ประเทศไทย แต่เนื่องจากเทือกเขาตะนาวศรีซึ่งอยู่ทางด้านตะวันตกกั้นกระแสลมไว้ทำให้ภาคใต้ฝั่งตะวันออกและ จังหวัดพัทลุงมีฝนน้อยกว่าภาคใต้ฝั่งตะวันตกซึ่งเป็นด้านรับลม

5.2.2.2 ฤดูกาล

ฤดูกาลของจังหวัดพัทลุง พิจารณาตามลักษณะอากาศของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ฤดูกาล ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลานี้เป็นช่วงว่างของลมมรสุม จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดคือเดือนเมษายน แต่จังหวัดพัทลุงอยู่ใกล้ทะเลจึงไม่ร้อนมากนัก เพราะได้รับกระแสลมและไอน้ำทำให้อากาศคลายความร้อนลงไปมาก

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุม ประเทศไทย และเนื่องจากเป็นจังหวัดที่อยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้จึงได้รับอิทธิพลจาก มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทย ทำให้มีฝนตกในช่วงเดือนพฤศจิกายนและธันวาคมอีกด้วย

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีลมเย็นและแห้งจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน แต่เนื่องจากอยู่ใกล้ทะเลจึงได้รับอิทธิพลจากลมนี้เต็มที่ทำให้มีฝนตกชุก โดยเฉพาะในช่วงเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม

5.2.2.3 อุณหภูมิ

จังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเล ทำให้ฤดูร้อนอากาศไม่ร้อนมากนัก ส่วนฤดูหนาวอากาศก็ไม่หนาว จัดโดยอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 28.1 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 32.1 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 24.1 องศาเซลเซียส เดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดคือเดือนเมษายน ซึ่งอุณหภูมิสูงสุดที่เคยตรวจวัดได้คือ 39.4 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2559 ส่วนอุณหภูมิต่ำที่สุดที่เคยตรวจวัดได้คือ 18.0 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2532

5.2.2.4 ฝน

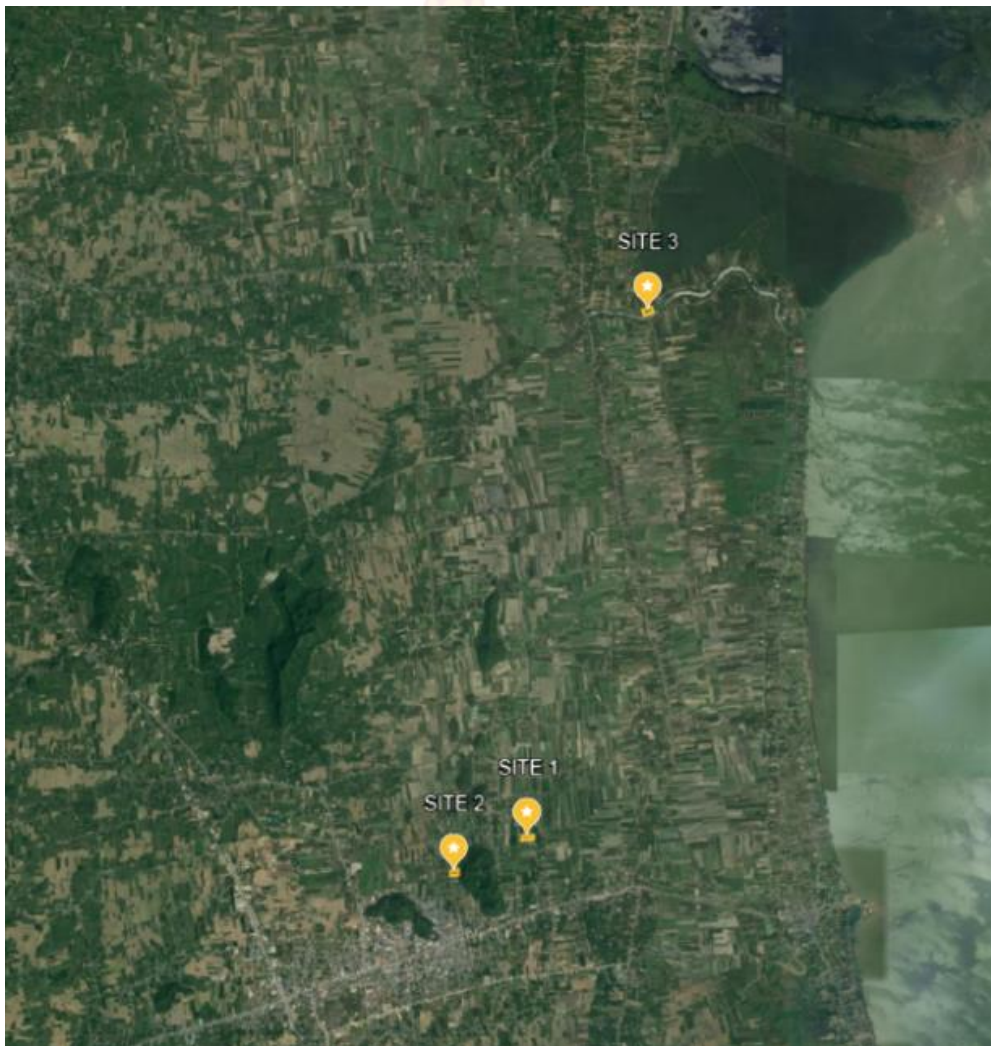
พัทลุงจัดว่าเป็นจังหวัดที่มีฝนค่อนข้างดีของภาคใต้ ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีฝนชุกมากกว่าฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เพราะอยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้ ไม่มีเทือกเขาสูงปิดกั้น จึงได้รับมรสุมเต็มที่ทำให้มีฝนตกชุกโดยเฉพาะเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ฝนเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 2,071.8 มิลลิเมตร มีฝนตกหนักประมาณ 174 วัน เดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนพฤศจิกายนมีฝนเฉลี่ยประมาณ 533.0 มิลลิเมตรและมีฝนตกประมาณ 23 วัน ปริมาณฝนสูงที่สุดที่เคยตรวจวัดได้ใน 24 ชั่วโมง 312.8 มิลลิเมตร เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2542

5.2.2.5 พายุหมุนเขตร้อน

พายุหมุนเขตร้อนที่ผ่านบริเวณภาคใต้และทำความกระทบกระเทือนให้กับจังหวัดพัทลุง ส่วนมากเป็นพายุดีเปรสชัน ซึ่งเกิดขึ้นบริเวณทะเลจีนใต้และมหาสมุทรแปซิฟิก ทำให้มีฝนตกหนักและมีลมกระโชกแรงเป็นครั้งคราว บางครั้งทำให้เกิดน้ำท่วมได้ กำลังแรงของลมจะทำอันตรายแก่อาคารบ้านเรือนและพืชผลการเกษตร จากสถิติในคาบ 72 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2494 - 2565 ปรากฏว่ามีพายุที่มีความรุนแรงระดับดีเปรสชัน เคลื่อนจากอ่าวไทยและเคลื่อนผ่านจังหวัดพัทลุง จำนวน 7 ลูก ในเดือนตุลาคม 2 ลูก (2509, 2512) เดือน พฤศจิกายน 2 ลูก (2511, 2553) และ เดือนธันวาคม 3 ลูก (2507, 2517, 2536) โดยพายุที่ไม่ได้เคลื่อนผ่านจังหวัดพัทลุงแต่มีความรุนแรงและทำความเสียหายให้แก่จังหวัดพัทลุงและภาคใต้เป็นบริเวณกว้างได้แก่พายุโซนร้อน “แฮเรียต” ซึ่งก่อตัวในทะเลจีนใต้ใกล้ปลายแหลมญวน เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2505 แล้วเคลื่อนเข้าสู่อ่าวไทยพร้อมกับทวีความรุนแรงขึ้นเป็นพายุโซนร้อนและได้เคลื่อนตัวสู่ประเทศไทยบริเวณจังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วเคลื่อนผ่านจังหวัดและสุราษฎร์ธานี ระหว่างวันที่ 25 - 26 ตุลาคม ลงสู่ทะเลอันดามัน พายุนี้ได้ทำความเสียหายเกือบทุกจังหวัดในภาคใต้ โดยมีผู้เสียชีวิตถึง 935 คน และ

บาดเจ็บ 445 คน ทรัพย์สินของทางราชการและราษฎรเสียหายคิดเป็นมูลค่าถึง 1,320 ล้านบาท นับเป็นความเสียหายจาก ภัยธรรมชาติที่ร้ายแรงครั้งหนึ่งของประเทศไทย

5.3 การเลือกที่ตั้งโครงการ

ภาพ 5.1 แสดงแผนผังบริเวณจังหวัดพัทลุง อำเภอควนขนุน บริเวณพื้นที่ตั้งโครงการ
ที่มา : Google.Earth.com

ภาพ 5.2 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการที่ 1 (Site 1)
ที่มา : Google.Earth.com

5.3.1 โครงการที่ 1 (Site 1)

SITE 1

ที่ตั้ง : ตำบลพญาขัน อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

ขนาดที่ดิน : 17,000 ตารางเมตร

ทิศเหนือ : ติดกับถนน

ทิศตะวันออก : ติดกับพื้นที่การเกษตร

ทิศตะวันตก : ติดกับพื้นที่การเกษตร

ทิศใต้ : ติดกับพื้นที่การเกษตร

ภาพ 5.3 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการที่ 2 (Site 2)

ที่มา : Google.Earth.com

5.3.2 โครงการที่ 2 (Site 2)

SITE 2

ที่ตั้ง : ตำบลปรางหมู่ อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

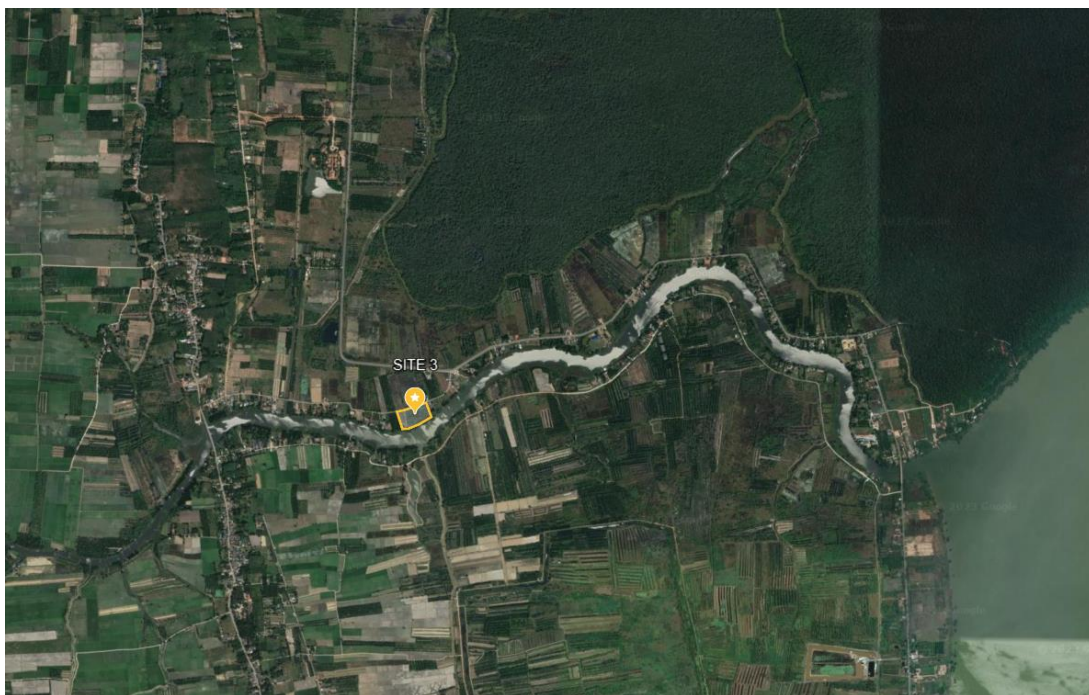
ขนาดที่ดิน : 14,111.29 ตารางเมตร

ทิศเหนือ : ติดกับพื้นที่การเกษตร

ทิศตะวันออก : ติดกับยอดเขาอกทะลุ

ทิศตะวันตก : ติดกับถนน

ทิศใต้ : ติดกับพื้นที่การเกษตร

ภาพ 5.4 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการที่ 3 (Site 3)

ที่มา : Google.Earth.com

5.3.3 โครงการที่ 3 (Site 3)

SITE 3

ที่ตั้ง : ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ขนาดที่ดิน : 19,094.06 ตารางเมตร

ทิศเหนือ : ติดกับถนนสาธารณะ

ทิศตะวันออก : ติดกับพื้นที่ชุมชนและคลองปากประ

ทิศตะวันตก : ติดกับพื้นที่ชุมชน

ทิศใต้ : ติดกับคลองปากประ

ตาราง 5.1 สรุปเกณฑ์ในการเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ

ลำดับ	ข้อพิจารณา	Site 1	Site 2	Site 3
		คะแนน	คะแนน	คะแนน
1	การใช้ประโยชน์ที่ดิน เลือกลงที่ที่ไม่มีอาคารก่อสร้าง หรือที่ดินที่ผิดกฎหมายผังเมืองรวม	5	5	5
2	มีถนนติดโครงการ เดินทางสะดวก	5	5	5
3	ที่ตั้งอยู่ในเขตที่เป็นแหล่งการเกษตร	5	5	5
4	มีที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	4	4	5
5	ใกล้แหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อการเกษตรภายในโครงการ	5	3	5
6	พื้นที่ตั้งมีความสงบจากสังคมเมือง	3	3	4
รวม		27	25	29

หมายเหตุ : น้ำหนักคะแนนและลำดับความสำคัญของเกณฑ์แบ่งออกเป็นดังนี้

1 = สำคัญน้อยที่สุด 2 = สำคัญ 3 = สำคัญปานกลาง
4 = สำคัญมาก 5 = สำคัญมากที่สุด

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

5.4 การสำรวจบริบทและสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการ

ภาพ 5.5 สำรวจบริบทและสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการ

ที่มา : Google.Earth.com

5.5 การวิเคราะห์ผลกระทบทิศทางการโคจรของดวงอาทิตย์

ภาพ 5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบทิศทางการโคจรของดวงอาทิตย์
ที่มา : Google.Earth.com

5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบของลมประจำถิ่น

ภาพ 5.7 การวิเคราะห์ผลกระทบของลมประจำถิ่น
ที่มา : Google.Earth.com

5.7 การวิเคราะห์ผลกระทบจากมลภาวะโดยรอบ

ภาพ 5.8 การวิเคราะห์ผลกระทบจากมลภาวะโดยรอบ

ที่มา : Google.Earth.com

5.8 การวิเคราะห์มุมมองภายนอกที่ตั้งโครงการ

ภาพ 5.9 การวิเคราะห์มุมมองภายนอกที่ตั้งโครงการ

ที่มา : Google.Earth.com

บทที่ 6

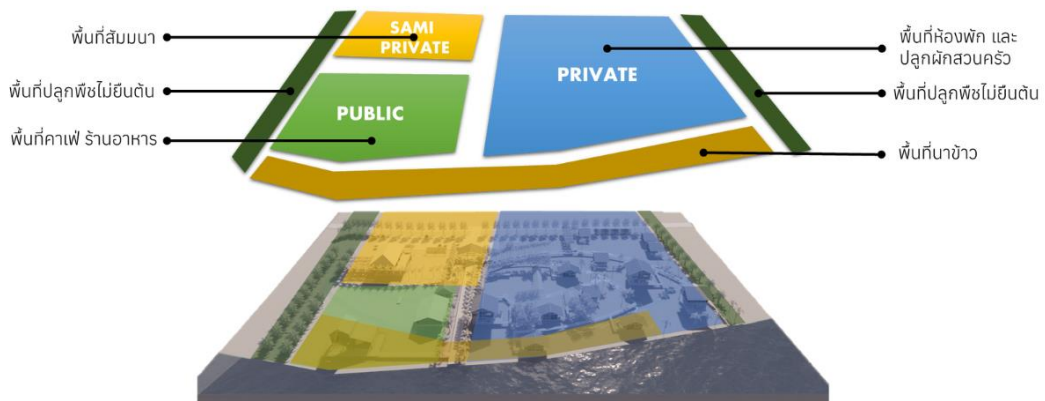
สรุปแนวคิดและผลงานการออกแบบ

6.1 แนวความคิดในการออกแบบโครงการ

แนวความคิดในการออกแบบโครงการเป็นส่วนสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของโครงการและทั้งนี้ยังเป็นบทสรุปของแนวทางในการนำข้อมูลประกอบโครงการไปใช้ประโยชน์ในการออกแบบ แนวความคิดเกิดจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ทั้งความหมายของโครงการ ด้านที่ตั้งโครงการ องค์ประกอบต่างๆ ซึ่งจะมีผลต่อการออกแบบโครงการ

แนวคิดในการวางผังโครงการ

การวางผังอาคารนั้น คำนึงถึงที่ตั้งของโครงการสภาพแวดล้อมรอบๆ ให้มีความเหมาะสมกับการใช้อาคารในโครงการ การเข้าถึงโครงการได้สะดวกและการสัญจรในโครงการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับทิศทางการสัญจรของถนนที่เกิดจากการวิเคราะห์ การวางอาคารดูจากทิศทางแดดลมมูมมองและการใช้งานของอาคาร การวางพื้นที่ของการเกษตรในบริบทต่างๆ ทำให้สอดคล้องกับบริบทโดยรวม

ภาพ 6.1 แสดงแนวคิดการวางผังอาคารและบริบทโดยรวมโครงการ

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

6.2 แนวความคิดหลักการออกแบบสถาปัตยกรรม

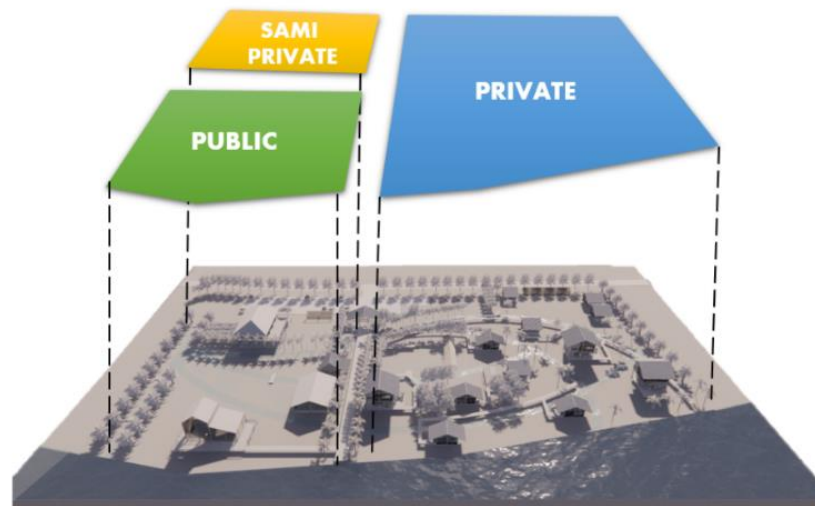
แนวความคิดที่นำมาใช้ในการออกแบบ ได้มาจากลักษณะของเรือนพื้นถิ่นภาคใต้ ที่มีลักษณะยกพื้นสูง ไม่ฝังเสาไม้ลงดิน ดินเสาเป็นคอนกรีต เหตุที่ไม่ฝังเสาลงดิน เพราะเมื่อฝนชุกสภาพดินยี้ดหยุ่นมาก โอกาสที่เสาจะทรุดมีได้มาก นอกจากนี้พื้นดินที่ชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน เป็นที่อยู่ของปลวกและเชื้อราต่าง ๆ อาจจะทำกร่อนให้เสาผุพังเร็วยิ่งขึ้น การใช้ดินเสารองรับจะช่วยบรรเทาปัญหาดังกล่าวได้ การใช้ดินเสายังช่วยให้เป็นผลดีต่อการเคลื่อนย้ายบ้านด้วย และผนังจะใช้เป็นผนังไม้ตีนอนซ้อนเกร็ดเพื่อการระบายน้ำฝนและป้องกันการฝนสาดเข้าในตัวบ้าน หลังคาลาดเอียงระบายน้ำฝนได้ดีแต่ไม่สูงชันจนเกินไปเพื่อป้องกันกระแสลมที่แรง

ภาพ 6.2 เรือนโบราณพื้นถิ่นภาคใต้ และเรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง
ที่มา : กระทรวงวัฒนธรรม และ เพจเรือนพื้นถิ่นโบราณจังหวัดพัทลุง

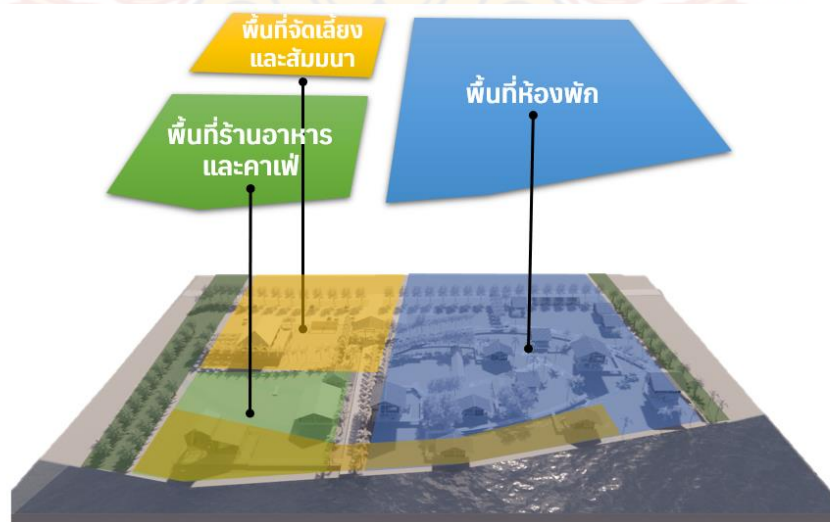
6.3 แนวคิดในการจัดฟังก์ชันการใช้งานภายในโครงการ

เกิดจากการวิเคราะห์บริบทโดยรอบโครงการ และการแบ่งสัดส่วนการใช้งานของกิจกรรมภายในโครงการ

ภาพ 6.3 แสดงหลักการออกแบบฟังก์ชันภายในโครงการ
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

โดยแบ่งเป็นพื้นที่ใหญ่ๆ คือ อาคารจัดเลี้ยงและจัดสัมมนา อาคารคาเฟ่และร้านอาหาร และอาคารที่พักต่างๆ

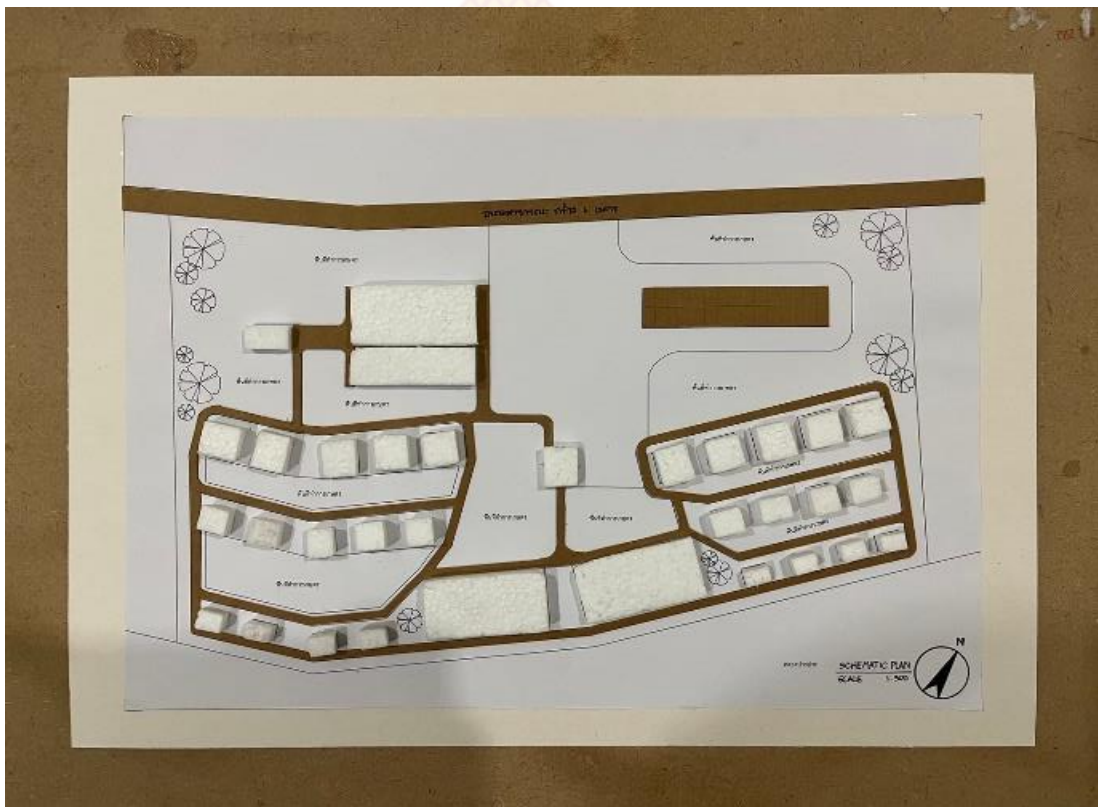

ภาพ 6.4 แสดงโซนการจัดวางฟังก์ชันภายในโครงการ
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

- แบ่งการจัดวางฟังก์ชันหลักไว้ 3 ส่วน คือ
1. ส่วนของรีสอร์ทที่พัก ได้แก่ ห้องพัก 3 ไร่ ห้องอาหาร ส่วนบริหารและบริการของรีสอร์ท
 2. ส่วนจัดเลี้ยงและสัมมนา ได้แก่ อาคารจัดเลี้ยงและจัดสัมมนา
 3. ส่วนร้านอาหารและคาเฟ่ ได้แก่ อาคารร้านอาหารและคาเฟ่

6.4 การพัฒนาแบบสถาปัตยกรรม

6.4.1 การออกแบบและพัฒนาแบบร่างขั้นที่ 1

ภาพ 6.5 แม่สโมเดลที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 1
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

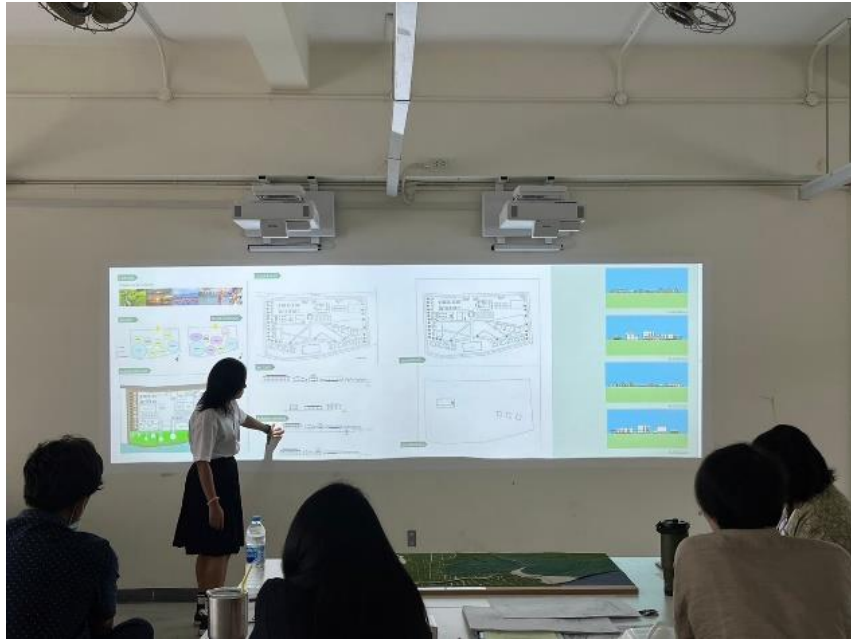
ภาพ 6.6 ฟรีเซ็นที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 1
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

สอบความก้าวหน้าครั้งที่ 1 เป็นการนำเสนอแบบร่างแรก นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงการ และการวิเคราะห์พื้นที่และบริบทโดยรอบของโครงการ เพื่อการพัฒนาแบบในขั้นตอนต่อไป

6.4.2 การออกแบบและพัฒนาแบบร่างขั้นที่ 2

ภาพ 6.7 แมสโมเดลที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 2
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

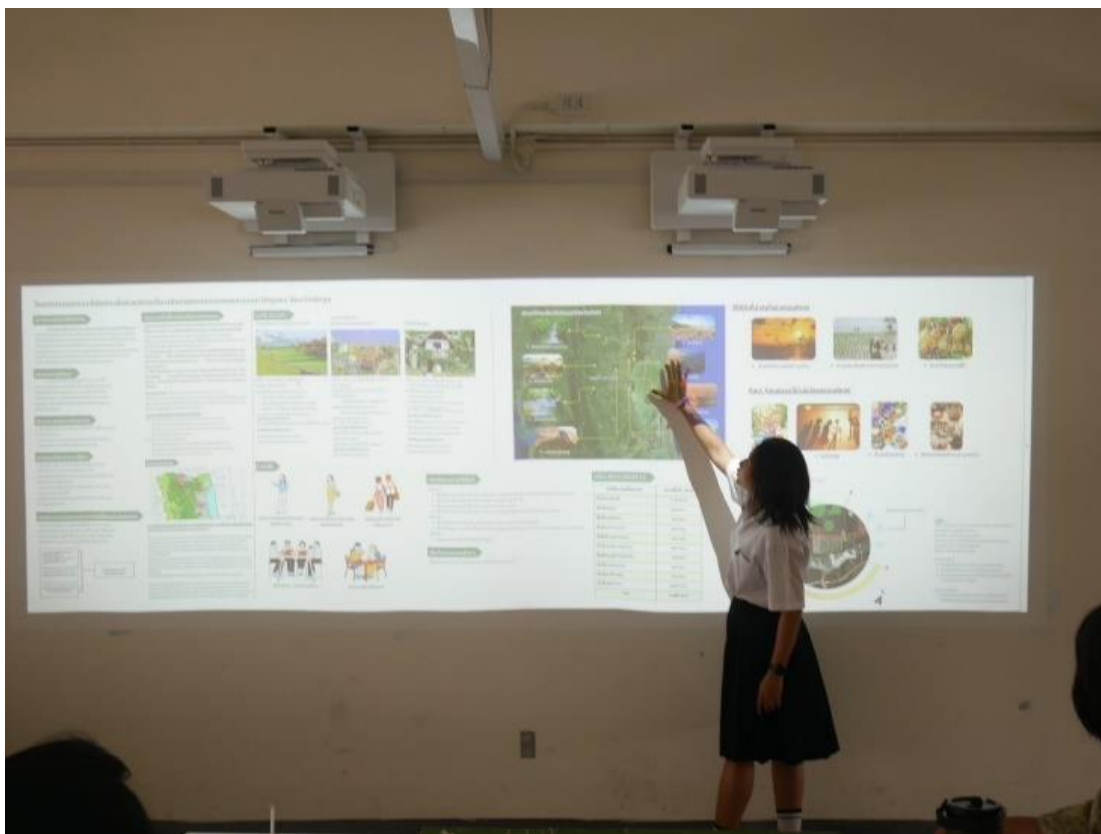
ภาพ 6.8 ฟรีเซ็นที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 2
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

สอบความก้าวหน้าครั้งที่ 2 เป็นการพัฒนาต่อจากแบบร่างที่ 1 ที่นำคำติชมของคณะอาจารย์ มาพัฒนาต่อทั้งในเรื่องของการวางผัง และการจัดโซนนิ่งต่างๆ และเรื่องของภาพรวมโครงการ เพื่อให้งานออกมาดีเพิ่มมากขึ้น

6.4.3 การออกแบบและพัฒนาแบบร่างขั้นที่ 3

ภาพ 6.9 แมสโมเดลที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 3
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.10 ฟรีเซ็นที่ใช้ในการสอบความก้าวหน้าครั้งที่ 3

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

สอบความก้าวหน้าครั้งที่ 3 เป็นการสอบความก้าวหน้าครั้งสุดท้ายและมีการพัฒนาแบบมากขึ้น มีการปรับแก้ตามคำติชมของคณะอาจารย์มีการใส่รายละเอียดลงในเนื้องานมากขึ้น และเพิ่มภาพมุมมองภายในและภายนอกของโครงการ เพื่อการสื่อสารให้เข้าใจโครงการมากขึ้น

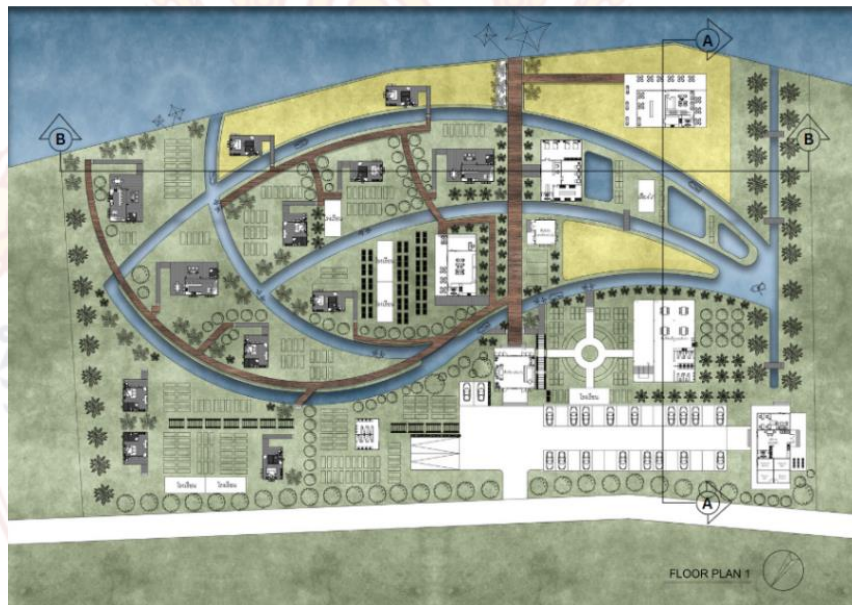
6.5 ผลงานการออกแบบสถาปัตยกรรม

ภาพ 6.11 ผังบริเวณแสดงบริบทโดยรอบโครงการ

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

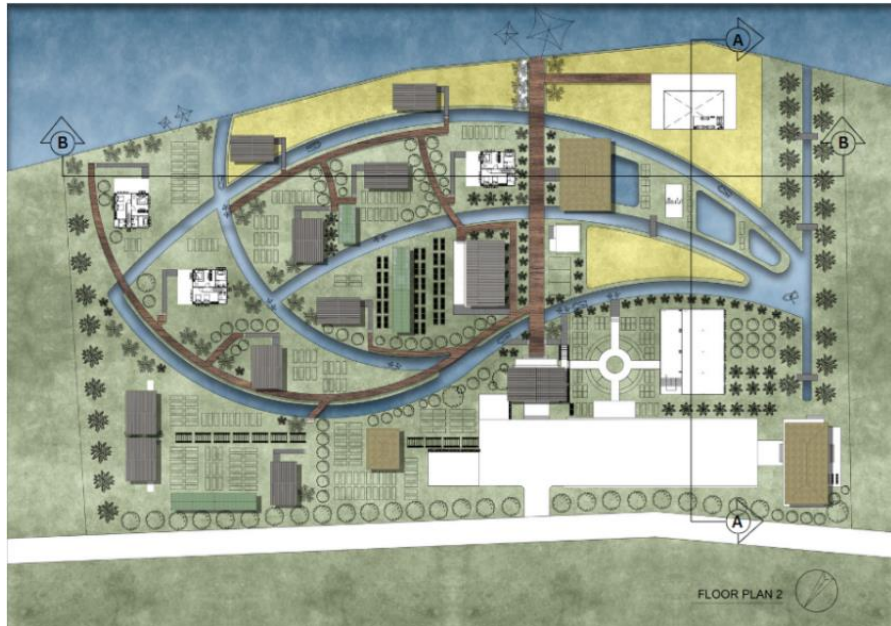
ผังบริเวณ แสดงถึงทางเข้าออกของโครงการ และแสดงถึงบริบทโดยรอบที่มีผลต่อโครงการ ทั้งถนนสาธารณะ และแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการวิเคราะห์ของโครงการ

ภาพ 6.12 แปลนพื้นที่ 1

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

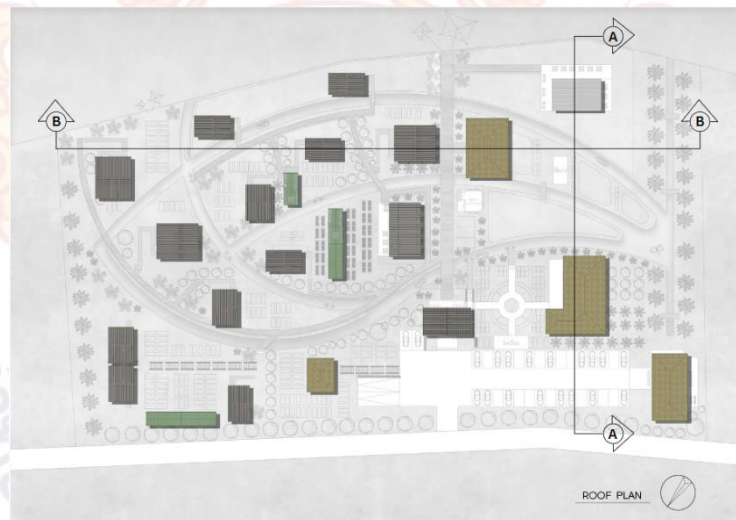
แปลนพื้นที่ 1 แสดงทางสัญจรภายในโครงการ และพื้นที่ในส่วนต่าง ๆ ของโครงการ ส่วนกลาง และพื้นที่ทางการเกษตรของโครงการ

ภาพ 6.13 แพลนพื้นที่ชั้นที่ 2

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

แปลนพื้นที่ชั้นที่ 2 แสดงผังพื้นที่ชั้น 2 ในส่วนของห้องพัก 3 ห้อง แสดงผังพื้นที่ชั้น 2 ของอาคารร้านอาหารและคาเฟ่ และแสดงผังพื้นที่ชั้น 2 ของอาคารจัดเลี้ยงและสัมมนา

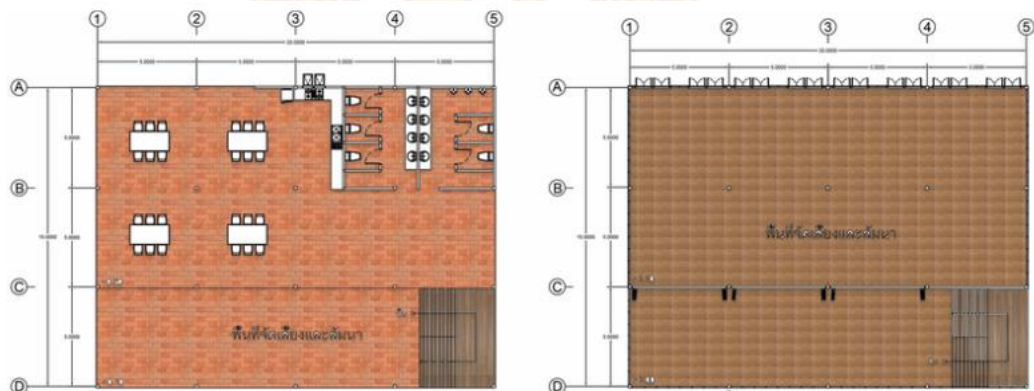
ภาพ 6.14 แพลนหลังคา

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

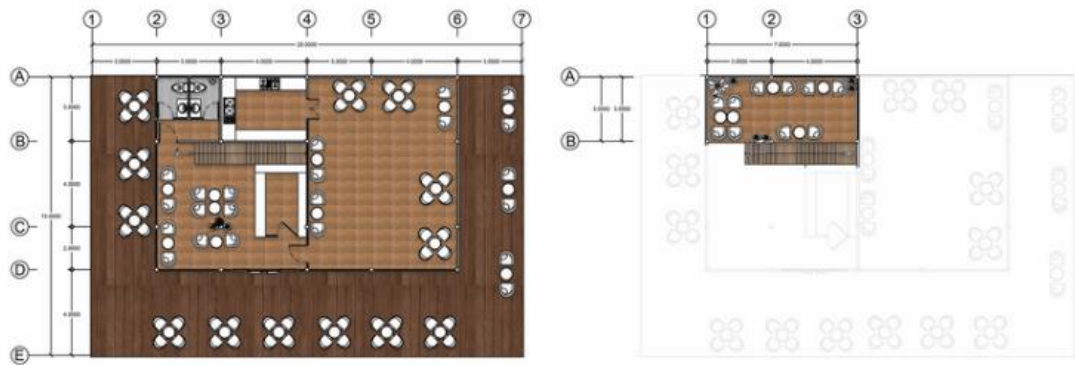
ภาพ 6.15 แผนห้องพักทั้ง 3 ไทป์

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.16 แผนอาคารจัดเลี้ยงและสัมมนา

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

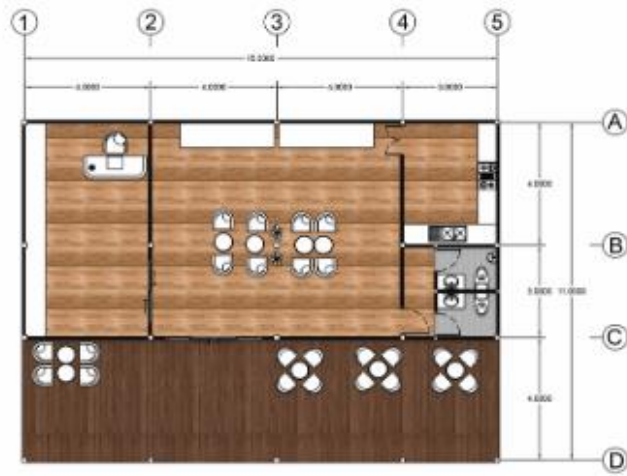
ภาพ 6.17 แปลนอาคารร้านอาหารและคาเฟ่

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

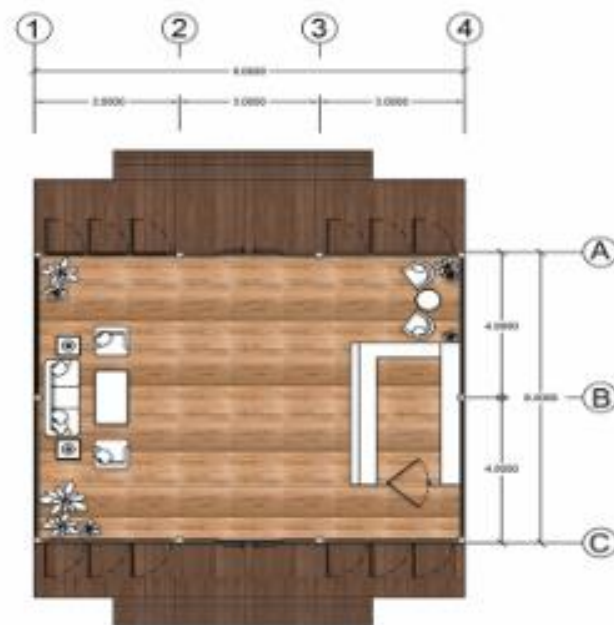
ภาพ 6.18 แปลนอาคารส่วนบริการสปา

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.19 แปลนอาคารส่วนห้องอาหาร

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.20 แปลนอาคารส่วนต้อนรับ

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.21 แปลนอาคารส่วนบริหารและบริการโครงการ
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.22 รูปตัด A
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตัดผ่านอาคารจัดเลี้ยงและสัมมนา และอาคารร้านอาหารและคาเฟ่

ภาพ 6.23 รูปตัด B
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ตัดผ่านอาคารห้องพัก และอาคารร้านอาหารและคาเฟ่

ELAVATION 1

ภาพ 6.24 Elevation 1

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ELAVATION 2

ภาพ 6.25 Elevation 2

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ELAVATION 3

ภาพ 6.26 Elevation 3

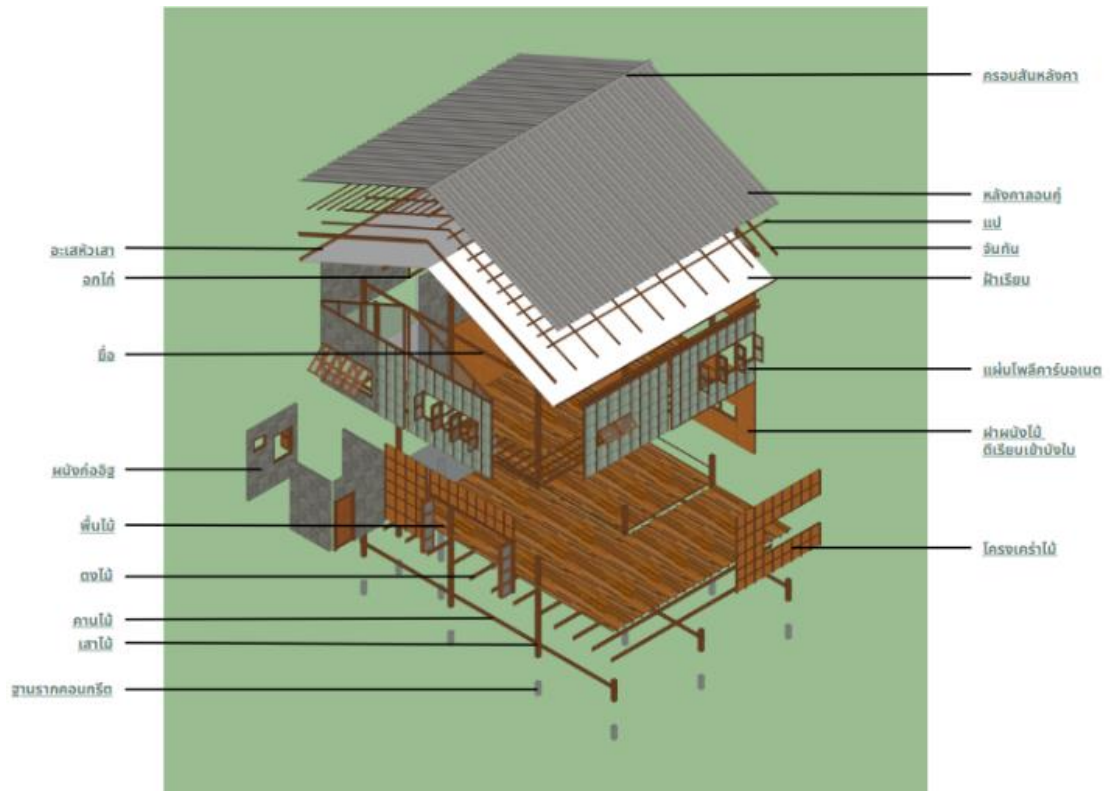
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ELAVATION 4

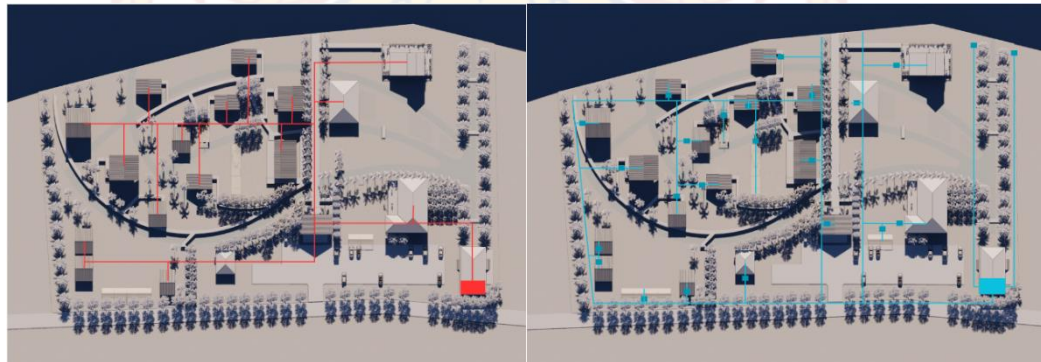
ภาพ 6.27 Elevation 4

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.28 โครงสร้างอาคาร

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.29 งานระบบไฟฟ้าและงานระบบประปา

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.30 ทศนียภาพด้านหน้าโครงการ

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.31 ทศนียภาพมุมสูงของโครงการ

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.32 ทักษณียภาพมุมมองด้านหน้าและด้านหลังส่วนบริการห้องอาหาร
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

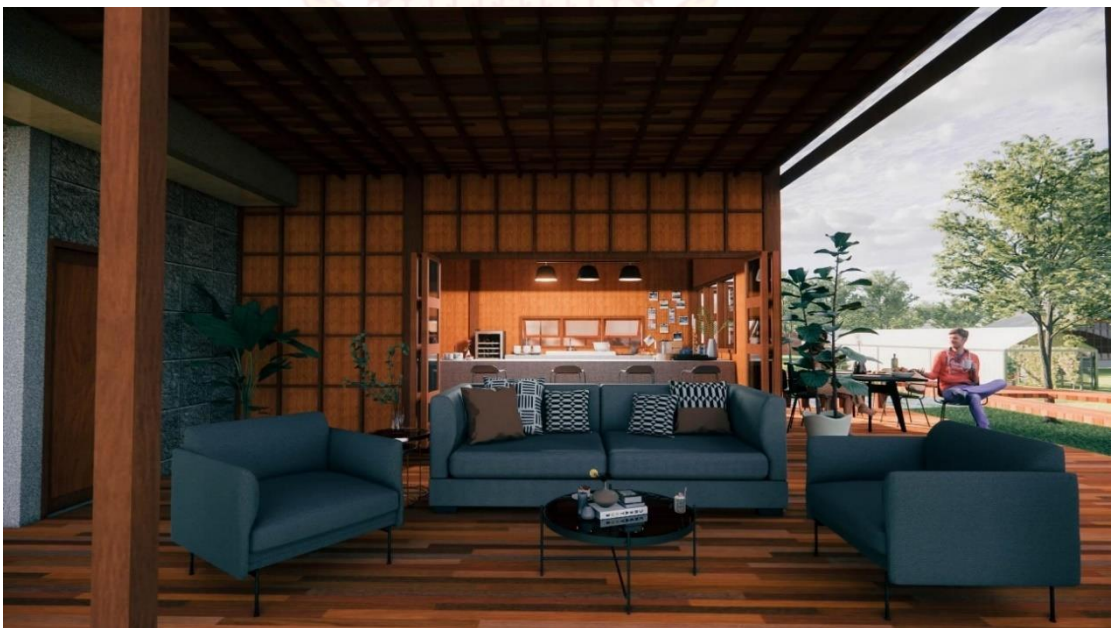
ภาพ 6.33 ทักษณียภาพภายในโครงการ ทางเดินภายในโครงการ
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.34 ทศนียภาพภายในร้านขายของฝาก
 ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.35 ทศนียภาพภายในห้องอาหาร
 ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.36 ทศนียภาพภายในห้องพัก
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.37 ทศนียภาพภายนอกห้องพัก

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.38 ทศนียภาพภายในพื้นที่ต้อนรับ

ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

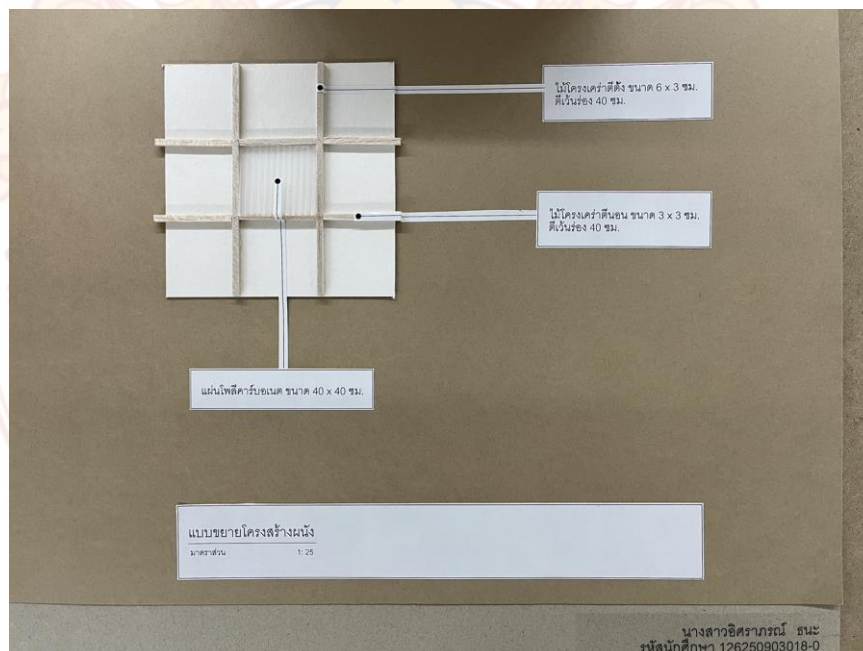
ภาพ 6.39 โมเดลหุ่นจำลองด้านบนโครงการและผังบริเวณ
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.40 โมเดลหุ่นจำลองด้านในโครงการบริเวณหน้าห้องอาหาร
ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

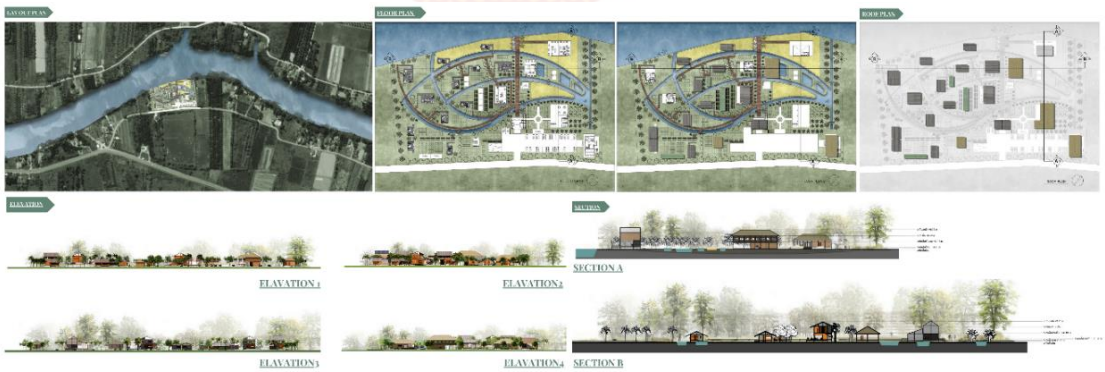
ภาพ 6.41 โมเดลแบบขยายห้องพักและดีเทลผนัง
 ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.42 โมเดลแบบขยายดีเทลผนัง
 ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.43 เพลทแสดงข้อมูลโครงการ 1
 ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.44 เพลทแสดงข้อมูลโครงการ 2
 ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

ภาพ 6.45 เพลทแสดงข้อมูลโครงการ 3
 ที่มา : อิศราภรณ์ ธนะ

บทที่ 7

บทสรุปวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

โครงการออกแบบรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบผสมผสานและวิถีชุมชน จังหวัดพัทลุง มีบทสรุปทางการวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรมประกอบไปด้วยกระบวนการดังต่อไปนี้

7.1 สรุปผลการศึกษา

โครงการออกแบบรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบผสมผสานและวิถีชุมชน จังหวัดพัทลุง เป็นโครงการที่ตอบสนองนโยบายของแผนพัฒนาจังหวัดพัทลุงที่ต้องการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนจากรากฐานการเกษตร อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

โดยประเด็นหลักในการออกแบบ คือ เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนและเป็นพื้นที่ศึกษาให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตรแบบผสมผสาน จนถึงวิถีชีวิตของคนพัทลุง โดยออกแบบตัวอาคารให้สอดคล้องกับบริบทและเป็นการดึงจุดเด่นของพื้นที่มาใช้ในการออกแบบเพื่อให้ผู้ที่เข้าพักได้รู้สึกและสัมผัสถึงกลิ่นอายวิถีชีวิตของคนพัทลุง

โดยมีแนวคิดการนำเกษตรทฤษฎีใหม่เข้ามาใช้ในการพัฒนาโครงการ มีการจัดสรรที่ดินโดยการแบ่งให้มีพื้นที่ตามหลักเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ ที่อยู่อาศัย นาข้าว ขุดสระ และปลูกพืชผักผลไม้ เลี้ยงสัตว์ ในการจัดสรรที่ดินโดยจากการวิเคราะห์บริบทรอบโครงการ เพื่อสร้างพื้นที่ทำกิจกรรมภายในโครงการ ทำให้เกิดพื้นที่การเรียนรู้เชิงเกษตรที่หลากหลาย เรียนรู้การเกษตรโดยรอบบริบทโครงการและวิถีชีวิตของคนพัทลุงในพื้นที่นั้นๆ ผ่านการได้สัมผัสกับบรรยากาศริมแม่น้ำคลองปากประที่มองเห็นวิถีชีวิต วัฒนธรรมของคนพัทลุงที่ทำการประมงด้วยการยกยอ การออกเรือเพื่อทำการทอดแหปลาหูกุ้ง ส่วนภายในโครงการจะได้เรียนรู้ผ่านการได้สัมผัสกับวิถีการเกษตรต่างๆ ทั้งการปลูกผัก การเพาะชำ การทำนาข้าว การทำสวน และการเลี้ยงปลา ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถเรียนรู้ได้ทั้งจากการสอบถามข้อมูลจากชาวบ้านที่เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการและได้รับความรู้จากการได้ทดลองทำ ซึ่งชาวบ้านที่เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการจะมีส่วนช่วยให้อำเภอนำกับผู้คนสนใจเพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้อีกด้วย ซึ่งในโครงการแบ่งพื้นที่เป็น 3 ส่วนหลักๆ คือ ส่วนห้องพัก ส่วนจัดเลี้ยงและสัมมนา และส่วนร้านอาหารและคาเฟ่ ในแต่ละส่วนจะมี

พื้นที่การเกษตรแทรกเข้าไปเพื่อให้ผู้คนที่เข้ามาได้ใกล้ชิดและสัมผัสกับวิถีการเกษตรทั้งหมดของพื้นที่โครงการในพื้นที่ 19,000 ตารางเมตร พื้นที่อาคาร 2,266 ตารางเมตร ที่ตั้ง ตำบลพนาสูง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

7.2 อุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์

7.2.1 อุปสรรคและปัญหา

เป็นโครงการออกแบบรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวที่ต้องคำนึงถึงฟังก์ชันการใช้งานที่ตอบสนองในเรื่องของห้องพักและพื้นที่เรียนรู้ทางการเกษตรแบบผสมผสาน ทั้งผู้ที่เข้ามาพักและผู้ที่เข้ามาศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อให้แต่ละพื้นที่ตอบสนองต่อความต้องการและเกิดประโยชน์มากที่สุด การสร้างความสัมพันธ์ของพื้นที่ต่างๆ รวมทั้งต้องออกแบบตัวสถาปัตยกรรมให้มีความสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเป็นการอนุรักษ์เรือนพื้นถิ่นทางภาคใต้และรักษาสภาพแวดล้อมเดิมไว้

7.2.2 ข้อเสนอแนะ

7.2.2.1 ควรศึกษาและวิเคราะห์บริบทของโครงการ และศึกษาการเกษตรในปัจจุบันให้ละเอียด เพื่อการจัดวางฟังก์ชันทางการเกษตรและที่พักได้อย่างเหมาะสม

7.2.2.2 ควรศึกษาอัตลักษณ์วิถีชุมชน เพื่อนำไปสู่การออกแบบงานสถาปัตยกรรมที่ชัดเจน และน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น จากการวิเคราะห์สภาพภูมิศาสตร์และสภาพแวดล้อม และพืชพันธุ์ในโครงการ

7.2.2.3 ควรเพิ่มทางเดินในส่วนต่าง ๆ ให้ถึงพื้นที่นั้น ๆ เช่น ห้องพักควรมีทางเดินที่สะดวกเดินถึงห้องพัก เพื่อการอำนวยความสะดวกต่อผู้ที่เข้าพัก และเพิ่มทางเดิน Service ในส่วนต่าง ๆ เพื่อสะดวกต่องานบริการ

7.2.2.4 การจัดการโซนนิ่งภายในโครงการให้สอดคล้องกับบริบทต่าง ๆ โดยรอบ และเพิ่มฟังก์ชันการใช้งานให้เหมาะสมกับกิจกรรมภายในโครงการ

7.2.2.5 ควรศึกษาเรื่องกฎหมายให้ละเอียดมากขึ้น ทั้งกฎหมายระยะรั้ว และกฎหมายที่เกี่ยวกับการเลือกที่ตั้งโครงการ

เอกสารอ้างอิง

- กรมโยธาธิการและผังเมือง. 2559. **กฎหมายควบคุมอาคาร**. [ออนไลน์]
 เข้าถึงได้จาก : <https://oldweb.dpt.go.th/wan/lawdpt/menu2.asp>, 14 กุมภาพันธ์ 2566.
- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (PEA). 2557. **ระบบไฟฟ้ากำลัง (Electrical Power Systems)**.
 [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <https://nongcom-electrical.blogspot.com>, 16 กุมภาพันธ์ 2566.
- เกษตรผสมผสาน. 2566. **เกษตรผสมผสาน**. [ออนไลน์]
 เข้าถึงได้จาก : <https://www.sgethai.com/article>. 16 กุมภาพันธ์ 2566.
- บริษัท คชา (ไทยแลนด์) จำกัด. 2565. **โครงสร้างบ้านไม้**. [ออนไลน์]
 เข้าถึงได้จาก : <https://www.kacha.co.th>, 16 กุมภาพันธ์ 2566.
- บริษัท บริลเลียนท์ อิเล็กทริก แอนด์ เอ็นจิเนียริง จำกัด. 2564. **ระบบไฟฟ้าสำรอง GENERATOR**.
 [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.wangwatsadu.com/generator>, 16 กุมภาพันธ์ 2566.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2560. **แนวทางการออกแบบรีสอร์ทที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม :
 กรณีศึกษา Dhamajati Resort เขื่อนศรีนครินทร์จังหวัดกาญจนบุรี**. [ออนไลน์]
 เข้าถึงได้จาก : <http://ithesis-ir.su.ac.th>, 14 กุมภาพันธ์ 2566.
- มโน พิสุทธิรัตนานนท์. 2535. **เรือนไทยภาคใต้**. หนังสือรายงานการศึกษาวิจัย สถาบันทักษิณคดี
 ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. [ออนไลน์]
 เข้าถึงได้จาก : <https://www2.m-culture.go.th/phatthalung>, 16 กุมภาพันธ์ 2566.
- วรชัย แสนสีระ. 2559. **มาตรการทางกฎหมายในการควบคุม การประกอบธุรกิจที่พัก
 รายวันตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547**. [ออนไลน์]
 เข้าถึงได้จาก : <https://www.senate.go.th>, 14 กุมภาพันธ์ 2566.
- วีชิลมาร์ท Wechillmart. 2563. **ระบบปรับอากาศ**. [ออนไลน์]
 เข้าถึงได้จาก : <https://www.wechillmart.com/blog/air-conditioning-system-work/>,
 16 กุมภาพันธ์ 2566.
- สำนักงานจังหวัดพัทลุง. 2565. **จังหวัดพัทลุง Phatthalung Province**. [ออนไลน์]
 เข้าถึงได้จาก : <https://www.phatthalung.go.th/2022/frontpage>, 16 กุมภาพันธ์ 2566.
- สำนักงานจังหวัดพัทลุง. 2565. **แผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)**. [ออนไลน์]
 เข้าถึงได้จาก : <https://www.phatthalung.go.th>, 14 กุมภาพันธ์ 2566.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

Bimspaces. 2565. ระบบสุขาภิบาล. [ออนไลน์]

เข้าถึงได้จาก : <https://bimspaces.com/blog/sanitary-system-for-designer/>, 16 กุมภาพันธ์ 2566.

Enlist Administrator. 2562. โครงสร้างการบริหารงานโรงแรม (Hotel Organizational Structure). [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <https://enlistgroup.com>, 16 กุมภาพันธ์ 2566.

